

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 23

5. årg.

2001

10. november -
23. november

Støttepris 10 kr.

TEMA: DOBBELTVALG - HVILKET VALG?

Et valg gået i sort s. 2 ● APK: Hvilket valg? s. 3 ● Politikerleden stiger s. 4 ●
APKs kandidater: København s. 5 ● 'Terrorpakken' og ånden fra 30'erne s. 6 ●
Dansk terrorstøtte s. 8 ● Mødetid og fyraften s. 9 ● EU i aftalesystemet s. 10 ●
Annissetes sang s. 12 ● USA i Afghanistans hægedynd s. 14 ●
Terror mod civilbefolkningen s. 15 ● De 5 største løgne om krigen s. 16 ●
Hardy Hansen: Krig er terror s. 17 ● Fredarbejdets dagsorden s. 20 ●
Styrk FN? s. 21 ● Debat s. 22 ● Arbejderklassens valg s. 24

Et valg der er gået i sort

KOMMUNISTISK POLITIK

Ikke uventet er spørgsmålet om, hvem der kan hugge mest, hurtigst og dybest på indvandrere og flygtninge blevet det store tema i valgkampens start. Venstre vil oveni i regeringens grove angreb i forbindelse med "terrorpakken" have stoppet for tilgangen af visse indvandrergupper - nemlig fra Tyrkiet og Pakistan - ved nye stramninger af reglerne for familiesammenføring. I fuld alvor foreslår Venstre en uørt diskrimination af danskere indbyrdes: efterkommere af indvandrere fra Tyrkiet og Pakistan skal ikke have den samme retssikkerhed som andre danskere, hvis de gifter sig med en udlænding. Dansk Folkeparti går skridtet videre og vil fuldstændig have fjernet retssikkerheden for denne gruppe med forslaget om, at det skal være op til den enkelte kommune at skønne og beslutte, om en dansker, der vil gifte sig med en tyrker eller pakistaner, skal bo i Danmark eller i ægtefællens hjemland. Samtidig skal muligheden for at appellere en afgørelse bortfalde.

Valget er gået helt i sort. Og det har sine egne formål: Hetzen mod de fremmede, billedet af tyrkere og pakistanere der strømmer ind over grænsen via familiesammenføringer (skønt de reelle tal viser, at det drejer sig om meget få) skal holde hele "terrorfrygten" i live, den stadige frygt for 'muslimsk terrorisme'. Begge de to blokke er enige om, at USA's og EU's "terrorpakker" (som indskrænker de demokratiske rettigheder for alle borgere i dramatisk grad) skal hastes igennem uden diskussion, uden at de fleste opdager, hvad indholdet er. Angrebene på Operation Dagsværk og Internationalt Forum for at støtte "terrorisme" giver et vink med en vognstang om, at det er *solidaritet med de undertrykte folks kamp, der anses for den egentlige terrorisme*. At skiftende regeringer har ført en hel bevidst politik for ghettoisering og isolering af bestemte indvandrer- og flygtningegrupper skulle også nødigt frem i lyset.

For nu, hvor den økonomiske krise er kommet til Danmark og ikke længere lader sig skjule, er der brug for syndebugke. Brug for at fjerne opmærksomheden fra, at regeringens "storslåede" økonomiske politik ikke har kunnet

rokke en millimeter ved den kapitalistiske markedsøkonomi. Nu kommer massefyringerne - samtidig med at de vedholdende angreb på de arbejdsløse for alvor slår igennem. Der er brug for at aflede opmærksomheden fra at både SD og den borgerlige opposition vil følge samme kurs med at forgyldte storaktionærer og lade arbejderklassen og de dårligst stillede betale. Der brug for syndebugke for at 'forklare', hvorfor folkeskolerne, hjemmehjælpen, ventelisterne stadig ser ud som de gør og fortsat vil gøre det, når valgløfterne er glemt. Og til at forklare den forbavsende kendsgerning, at der efter begge blokkes mening hverken er råd til de gamle, de syge, børnene, de arbejdsløse, de unge eller børnefamilierne her i landet.

Og der er ikke mindst brug for syndebugke af muslimsk herkomst. For Danmark deltager i USA's beskidte krig, som befolkningen får mindre og mindre sympati for i takt med at kendskabet til de barbariske massedrab på afghanske børn, kvinder og gamle øges. Men den stiltiende overenskomst om, at hverken dansk krigsdeltagelse eller den efterfølgende krigsfinanslov skal indgå i de spørgsmål, folk skal tage stilling til - den holder ikke.

Valgkampen må bruges til at stille politikerne til regnskab. For den danske krigsdeltagelse med krav om, at den øjeblikkelig stopper. For ikke at føre en selvstændig og aktiv fredspolitik. For ikke at tænke en selvstændig tanke, men kritikløst underlægge sig USA's og EU's diktat ned til mindste komma. De skal stilles til regnskab for de store menneskelige og økonomiske skader, de har påført et flertal af befolkningen gennem de konstante nedskæringer og EU-harmoniseringer af social-, sundheds-, ældre-, uddannelses- og boligpolitikken. For tyveriet af pensionisternes Sociale Pensionsfond, hvor kontoen må spærres mens retssagen kører. For tyveriet af overførselsindkomsternes dyrtidsregulering (i kraft af satsreguleringen) og for skatteændringerne i pinsepakken, der gav de højest lønnede 5 gange så store skattelettelser som de lavestlønnede. Og for alle de andre uhyrligheder der er blevet begået.

De virkelige syndebugke findes i magtens korridorer.

Redaktionen 6. november 2001

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Willemoesgade 58 E,
2100 København Ø.
Tlf. 35 43 49 50.
Fax 35 43 49 59.
e-mail:
oktober@post8.tele.dk

Redaktion og abonnement

Hverdage 15 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis
KP's Homepage:
home8.inet.tele.dk/oktober
**APK's Homepage/
Netavisen:**
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 150 kr.
År (26 nr.) 275 kr.
Betales til
Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
—
Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 16. november 2001

Hvilket valg?

Demokratisk set er det en tvivlsom affære at udskrive folketingsvalg oveni kommunalvalget. Kommunalpolitikken bliver helt overskygget af slagsmålet om sæderne på Christiansborg og regeringstaburetterne. Det er i al fald en effektiv måde at lægge låg på ligkisteskandaler og alle de andre lokalpolitiske skandaler . . .

Sjældent har Socialdemokratiet og oppositionen stået tættere på hinanden - og udfaldet står klart uanset hvem, der kommer til at danne regeringen efter folketingsvalget: Det bliver en reaktionær og krigsliderlig regering. Den vil føre Danmark dybere ind i USAs globale terrorkrig. Den skal sikre Danmarks endelige forvandling til en delstat i Den europæiske Union i forbindelse med dennes ny forfatning i 2004. Det vil også en arbejderfjendtlig regering, som vil lade de arbejdende betale for krigen og den økonomiske krise, som nu udvikler sig i Danmark og verden. Til gavn for storkapitalen og de multinationale.

Hverken Rasmussen eller Rasmussen

Folketinget er domineret af to blokke, anført af hver sin statsministerkandidat Rasmussen.

Begge disse blokke støtter USA's og NATOs krig mod Afghanistan. Begge disse blokke går ind for dansk krigsdeltagelse. Begge støtter udviklingen af Den europæiske Union til en imperialistisk superstat. Begge vil have fjernet de danske forbehold hurtigst muligt. Ingen fører en selvstændig udenrigspolitik.

Begge vil undergrave de demokratiske rettigheder og retssikkerheden med den ny terrorlovgivning og anden lovgivning. Begge puster til fremmedhad. Begge vil – i den ene eller anden

form – lade de arbejdende, arbejdsløse, pensionister betale for krigen og krigen. Begge gennemfører udliciteringer og privatiseringer til fordel for storkapitalen. Begge gennemfører slavisk EU's direktiver og indenrigspolitik.

De virkelige skillelinjer i dansk politik går ikke i folketinget og mellem 'blokkene'. De går mellem et flertal i folketinget og befolkningsflertallet på disse store spørgsmål. Selvom der er et massivt flertal i folketinget for EU og unionsopbygningen, for ØMU og euro, for krigsdeltagelse og terrorkrig – så findes der ingen massiv folkelig

UDTALELSE ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

opbakning bag denne politik. To gange har disse flertal måttet indkassere et Nej ved EU-folkeafstemninger. De ville tabe en afstemning om dansk krigsdeltagelse mod Afghanistan.

Derfor kan APK ikke anbefale SF eller Enhedslisten

En stemme til SF eller Enhedslisten er en stemme til Nyrups blok. De er begge støttepartier for en socialdemokra-

tisk krigs-, unions- og nedskæringsregering. De har begge været faste deltagere i gennemførelsen af den ene sorte finanslov under Nyrup efter den anden.

De er 'kritiske støtter', javel - men først og fremmest støttepartier.

SFs vakkende EU-politik og forræderiet mod Nej'et i 1992 bør ikke glemmes. Ej heller den kendsgerning at partiet støtter USA's terrorkrig og dansk krigsdeltagelse.

Enhedslisten kunne have stillet sig i spidsen for at give arbejderklassens og flertallets modstand mod den fælles borgerlige og socialdemokratiske politik mæle og kraft på Christiansborg. Men da Nej'et til euro'en var hjemme, gik partiet i forhandlinger med Nyrup-regeringen om en EU-finanslov. Og da der for alvor skulle siges fra overfor USA's og Nyrups krigspolitik vaklede de i den afgørende situation. Som socialdemokratisk støtteparti har EHL skadet og skader udviklingen af arbejderne og de folkelige bevægelsers kamp.

Derfor kan APK hverken støtte Enhedslisten eller SF.

APK arbejder på sigt på at skabe et reelt parlamentarisk alternativ – på klassekampens grund.

*Skal USA's terrorkrig og den danske krigsdeltagelse stoppes –
Skal angrebene på de demokratiske rettigheder slås tilbage –
Skal Danmarks forvandling til en delstat i EU forhindres –
Skal krigen og krisens byrder bæres af andre end de arbejdende –*

**Så er der kun én mulighed
og et valg:**

Styrk arbejderklassens og den folkelige kamp mod den reaktionære krigs-, krise- og unionspolitik.

Styrk den organiserede kamp uden for folketinget!

Partileden stiger

Det er slående, at det er lutter gamle politikere, der sidder i partilederrunden den første aften, efter valget er udskrevet. Godt nok er både CD og Venstre repræsenteret af nye hoveder i forhold til sidste valg, men alle falder i et med det falmende og udslidte gulvtæppe.

Bagerst sidder en, der stikker lidt ud, den mest skumle person af dem alle: Glistrup. Han ligner mere noget fra en skrækfilm eller noget, der er gravet frem fra en bunker på vestkysten, end en fra dansk mainstreampolitik. Og gyset bliver ikke mindre, når han åbner munden: 'Muslimerne er kommet for at slå os ihjel. De hader os. Det er dem eller os.' Racisten og racekrigsterroristen Glistrup er tilbage - som et symptom på, hvor rådden atmosfæren og det parlamentariske liv i Danmark er blevet.

Hvilken bande! Har danskerne virkelig de politikere, de fortjener?

Der sidder de alle sammen og er stort set enige om alt: De er for krigen, for, hvad de kalder kamp mod terror (som ikke omfatter kamp mod Israels statsterror eller for at stoppe USA's krig), for at få fjernet de danske forbehold og opbygget unionsstaten. De siger alle, de er for at udbygge 'velfærd', elsker fred og forsvarer dansk suverænitæt.

Hardy Hansen karakteriserede dem træffende, da han i sin store tale mod USA's krig i lørdags i Odense sagde:

- Danmarks såkaldte aktive udenrigspolitik er, at vi endnu engang læg-

ger ryg til amerikanske ønsker. Bliver det vestlige - og her menes det amerikanske - "værdigrundlag" trådt for nær, så bliver det en militæropgave for NATO at genoprette den rette amerikanske orden. Vi er blevet lakajer for USA.

Han sagde også:

-Vi opfordrer den danske regering og Folketinget til at fravælge krigen. Vi opfordrer Folketinget til at bruge penge på at understøtte den humanitære indsats - blandt andet gennem FN - i stedet for at bruge dem på dansk krigsdeltagelse. Vi opfordrer den danske regering til at arbejde for at standse krigen og for et øjeblikkeligt bombestop, så nødhjælpen kan komme frem til den uskyldige civilbefolkning.

Men Hardy er jo heller ikke længere på valg - så han er begyndt at sige sandheder.

Dér sad de andre så og var på valg - for at fortsætte den afsindige terrorkrig, for at undertrykke de demokratiske rettigheder herhjemme i terrorbekæmpelsens navn, for at få folk til at købe pænt indpakket lort. En opposition, der ligner regeringen, og en regering, der ligner oppositionen, med to store statsmænd, der begge hedder Rasmussen, i spidsen for hver sit triste hold.

Poul Nyrup som statsmedister igen: Ikke noget opmuntrende perspektiv. Jeg var træt af ham allerede efter forræderiet med unions-omafstemningen i 1993. Nu har han kastet Danmark ind i

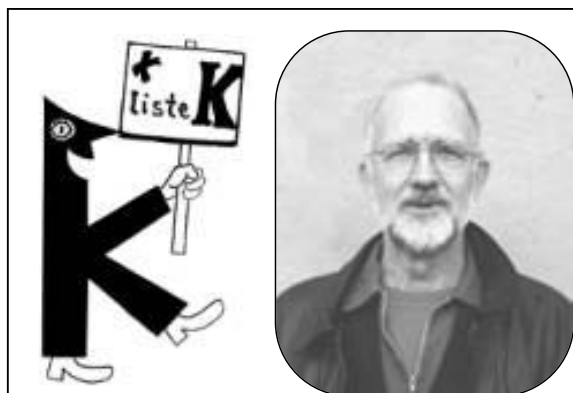
den amerikanske krig mod Afghanistan. En sådan unions- og krigsregering fortjener kun én ting: at få et spark i røven, et mistillidsvotum fra vælgerne. Heller ikke som "det mindste onde" fortjener Poul Nyrup støtte, for det er løgn og fup, når Venstre og Socialdemokrater stiller op som to modsatte fløje. De stemmer jo sammen om det meste i hverdagen! De burde danne regering sammen!

Enhedslisten prøver at skille sig lidt ud. Da krigen forberedtes og brød ud, kunne partiet ikke finde ud af at tage stilling imod den. Efter lang tids tøven meldte de sig under fanerne i antikrigsbevægelsen og forlanger at styre den politisk. Nu er deres krigsmodstand tilmed blevet en valgfidus, som skal profilere partiet og skrabte stemmer. Nogle folk fra fredsbevægelsen er gået i gang med at opfordre folk til at 'Stemme på en krigsmodstander'. Da alle andre end liste Ø er for krigen, er det en anden måde at sige 'Stem på Enhedslisten' på.

Men Enhedslisten skiller sig ikke mere ud, end at den er en pålidelig støtte for Nyrup og hans krigsliderlige regering. Partiet lider ikke af konsekvens i sin politik. En stemme på Enhedslistens er en garanteret støtte til en socialdemokratisk krigs- og unionsregering!

Så længe Enhedslisten ikke kan finde ud af at tage afstand fra Nyrup og hans regeringer, så længe det fungerer som støtteparti, fortjener det ikke en eneste stemme fra revolutionære og progressive mennesker. For deres stemmer misbruges i den praktiske politik.

Partilederrunden har det med at gøre folk endnu mere partilede. Det er til at forstå. SK

Arbejderpartiet Kommunisterne Odense
www.sitecenter.dk/apk-odense

Charles Busk Jensen, teatermedarbejder og historiefortæller, 61 år

- I et samfund, hvor penge tages fra de mennesker, der i forvejen har svært ved at klare sig, er det vigtigt at styrke det brede, folkelige kulturliv. Det baserer sig på og styrker sammenholdet og giver saft og kraft til den nødvendige kamp for vore rettigheder.

Arbejderpartiet Kommunisterne opstiller til Borgerrepræsentationen

Arbejderpartiet Kommunisterne stiller for første gang op til Borgerrepræsentationen i København ved kommunalvalget 2001.

APK siger Nej til udlicitering, privatisering og nedskæringer. Enhver besparelse er tjent gennem nedskæringer i de offentligt ansattes løn og arbejdsforhold og i servicen. Men et sundhedsvæsen, der slider de ansatte ned, er også et sundhedsvæsen hvor helbredet for patienterne er i fare.

APK vil sætte ind mod hemmelighedskræmmeri og pamperi. På en lang række centrale områder er forvaltningen lagt ud til selskabskonstruktioner, hvor embedsmænd på lukkede bestyrelsesmøder træffer beslutninger hen over hovedet på de ansatte og de politiske institutioner. Sådan fungerer f.eks. Hovedstadens Sygehusfællesskab. Det kommunale pampervælde skal bekæmpes.

APK deltager i København ikke i noget valgteknisk samarbejde. En stemme på APK er derfor ikke en skjult stemme til SF eller andre, der på de væsentlige politiske spørgsmål op til dette valg står på de modsatte synspunkter af APKs.

På grund af det store antal partier og lister, som stiller op ved kommunalvalget, har APK ikke fået en bogstavbetegnelse, men opføres på stemmesedlen under navnet Arbejderpartiet Kommunisterne.

De fem kandidater fra APK præsenterer sig her.

Lars Grenaa, 22 år.
Pædagogmedhjælper.

APK er en stemme imod den Europæiske Union. EU blander sig i alt, og det er nået til det punkt, hvor EU vil bestemme, hvordan hele regionen skal udvikles. Den såkaldte Øresundsregion er i virkeligheden politisk besluttet 1000 km. væk fra København. Boligpolitik, sundhedsvæsen, energi, kollektiv transport - EU har en finger med i det hele.

APK siger fra overfor direktiver! Vi vil ikke agere EUs forlængede arm.

Marianne Aarøe, 45 år.

Social- og sundhedsassistent.

Det er vigtigt, at der siges fra over for den voksende fare fra nazi. Nu stiller de danske nazister op til amtsrådsvalg i Roskilde. De støttes med penge fra staten. At nazisme er terrorisme ved alle - og nazi skal forbydes!

Franz Krejbjerg, 34 år. Specialarbejder.

Den pressede hverdag giver sjældent overskud til at drømme om et retfærdigt samfund, for tiden vil en sådan tanke nærmest kunne straffes med fængsel. Under den ny krig i Afghanistan har de danske magthavernes vist at de står last og brast med den amerikanske imperialisme. Det er op til almindelige mennesker at rette ryggen for egne interesser, for fred og fremgang skabes ikke med bomber.

Zelal Izlem Aydin 20 år
Pædagogmedhjælper.

Stop for diskrimineringen på arbejdsmarkedet og stop Ghettonannelserne! Unge arbejdsløse er uden rettigheder, men til gengæld pålagt en masse pligter. Alle unge skal tilbydes enten et job med fuld løn og fulde rettigheder eller en kvalificerende uddannelse. Vi siger Nej til tvangsaktivering og unge i løntrykkerjobs.

Flemming Jensen, 48 år.
Specialarbejder,
tillidsmand Novo Nordisk.

De sociale forskelle i København bliver større og større. På den ene side stiger antallet af forarmede mennesker, som er udstødt af arbejdsmarkedet. Hjemløse posedamer/mænd og gadebørn sætter sit præg på bybilledet. På den anden side vokser antallet af velhavere, som takker kommunen for ekstremit dyre havnefrontsboliger. Produktionsvirksomheder med varige arbejdspladser søger fra byen, mens bystyret satser på at gøre København til konferenceby baseret på servicejobs med monumenter, paladser og luksus-hoteller med konferencecentre. APK kræver et København for beboerne - og et København, hvor det er muligt at få arbejde.

Terrorkpakken - et frontalangreb på demokrati og ytringsfrihed

Den såkaldte terrorkpakke, som er sendt til høring i ly af valgkampen, og efter planen skal hastevedtages af det ny folketing i begyndelsen af december, kritiseres skarpt fra mange sider og fra mange politiske hold som et frontalangreb på retssikkerheden, demokratiet og ytringsfriheden: fra en række af landets førende jurister over Jyllandsposten og dele af partiet Venstre til de Radikale og hele venstrefløjen. Der er kommet stærke protester fra Folkebevægelsen mod EU, Folkebevægelsen Mod Nazisme, mange fagforeninger og andre folkelige organisationer. I EU-parlamentet forsøger Folkebevægelsens MEP, professor Ole Krarup, på vegne af EDP-gruppen at blokere for vedtagelsen af den såkaldte 'europæiske arrestordre', der skal integreres også i dansk lovgivning, og som betyder, at EU bliver det overordnede 'retsområde' for Danmark og danskerne.

I USA og de øvrige EU-lande, hvor en stort set identisk lovgivning gennemføres med lynets hast, har der rejst sig den samme proteststorm – også fra menneskerettighedsorganisationer som Amnesty International.

Den danske terrorkpakke er simpelthen en afskrift af EU's 'rammevedtagelse' og EU-kommissionens forslag. Den del af lovpakken, som kommer fra Justitsministeriet, er identisk med Kommissionens forslag.

- Ja, det er en afskrift af forslaget til rammeafgørelse. Danmark vil medvirke positivt til, at forslaget bliver vedtaget i EU, bekræfter Anne Kristine Axelsson, fuldmægtig i Justitsministeriets Strafferetskontor, over for netavisen EU-Observers.

De ens formulerede lovforslag i Bruxelles og København viser sig helt ned i detaljerne.

Og detaljerne er skræmmende:

Med en bevidst upræcis og grundlæggende fejlagtig definition af, hvad terrorisme er – som åbner et vidt felt for mulige anklager for stort set al udenomsparlamentarisk og progressiv politisk aktivitet, fra EU-modstand og antiglobaliseringsmodstand til militan-

te arbejdskampe - skal terrorkpakken bruges som et instrument til at knægte de demokratiske frihedsrettigheder.

Terrorkpakken tilsidesætter ytringsfriheden på en måde, der leder tanken hen på nazilovgivning. 'Verbal støtte' til, hvad der defineres som terrorisme eller terrororganisationer, kan koste op til 6 års fængsel. Anses for eksempel PFLP - Folkefronten til Palæstinas Befrielse - eller PKK - Kurdistans Arbejderparti - for terrororganisationer, kan udtrykt støtte til dem sende en sympatiserende i fængsel i årevis.

I Politiken kaldte den tidligere formand for Advokatrådets strafferetsudvalg Steen Bech den en 'fallit for demokratiet'. Lovgivningen er helt ude af proportioner, når groft hærværk - der normalt giver 30 dages fængsel - nu kan give livstid. I Sverige har demonstranter fra topmødet i Göteborg allerede fået flerårige fængselsstraffe. Men en yderligere skærpet lovgivning kan fængslerne hurtigt fyldes af EU-, antiglobaliserings- eller fredsdemonstranter - eller af aktionerende arbejdere.

At yde økonomisk støtte til en såkaldt terrororganisation - selv småbeløb i en kirkebøsse - kan give op til 10 års fængsel.

Sammenfattet betyder det bl.a.

- at under terrorparagraffen skal alle forbrydelser fra groft hærværk til drab, der kan falde ind under denne, kunne straffes indtil livstid.

- at enhver form for støtte, herunder økonomisk støtte, til terrorisme skal kunne straffes med fængsel i op til ti år. Mundtlig støtte skal kunne straffes med fængsel i op til seks år.

- Politiet skal kunne beslaglægge penge, der frygtes at ville blive brugt til terror-kriminalitet.

- Teleselskaberne pålægges at registrere og opbevare dataoplysninger om borgernes brug af mobiltelefoner og Internet. Politiet får lov til at installere programmer i private computere, som kan 'sladre' om indtastninger og korrespondance.

- Danske statsborgere skal kunne udleveres til andre EU-lande, hvis de

er anklaget for en forbrydelse, der kan give op til fire års fængsel.

Herudover får politiet generelt lempeligere ransagningsvilkår, hvis der foreligger en terror-mistanke.

Såkaldte terrorangreb - også uden tab af menneskeliv - skal kunne give livsvarigt fængsel, erklærer justitsminister Frank Jensen.

- Terrorkpakken er det største angreb på de demokratiske rettigheder og ytringsfriheden siden 1930'erne og besættelsen, siger Dorte Grenaa, formand for Arbejderpartiet Kommunisterne. *- Nazisterne og deres kollaboratører ville have været fuldt tilfredse med den. Den støttes af den store krigs- og terrorkoalition på internationalt plan og den mindre på dansk plan fra Dansk Folkeparti til Socialdemokratiet.*

- Den er et direkte aftryk fra USA og afspejler denne supermagts formål: at cementere den bestående internationale orden under amerikansk ledelse, og den bestående undertrykkende kapitalistiske samfundsorden i Danmark, i EU og overalt. Den er samtidig en håndsrækning til diktaturer af hel og halvfascistisk slags som det tyrkiske.

- Det er et dybt alvorligt angreb på tilkæmpede folkelige frihedsrettigheder, og APK vil gøre alt, hvad vi kan, for at imødegå den.

Lovpakken er en dansk afskrift af EU's anbefalede antiterrorlovgivning og FN's sikkerhedsråds vedtagelse (som der ikke kunne opnås enighed om ved FN's plenarforsamling, simpelthen fordi den savner en præcis definition af terrorisme). Som bekendt opfattede ikke bare den sydafrikanske regering, men også den amerikanske og mange europæiske regeringer Nelson Mandela og ANC, som bekæmpede det terroristiske apartheidstyre i Sydafrika, som terrorister. 'Terroristen' Mandela blev efter tilsvarende fascistiske antiterrorlove idømt livsvarigt fængsel.

Terrorkpakken kræver ændringer i både straffeloven, retsplejeloven og udleveringsloven.

Ånden fra 30erne

Af Klaus Riis

På FNs generalforsamling om terrorisme kunne der ikke opnås enighed om en fælles terrorismedefinition: *'den enes terrorist, er den andens frihedskæmper'*, som det blev sagt. Begrebet 'statsterrorisme' (f.eks. Hitlers mod det tyske folk) eksisterer ikke i de ny internationale definitioner, som USA og EU søger at gennemføre.

Den danske terrorkpakke bygger på EU's såkaldte 'rammeaftale', hvor (ifølge justitsministeriet)

'Artikel 1, stk. 1, definerer således terrorhandlinger som handlinger, der begås ulovligt med det formål at tilføje

et lands eller en international organisations politiske, økonomiske eller sociale strukturer alvorlig skade eller ødelægge dem.'

Denne definition tager sigte på at opretholde de eksisterende stater og institutioner. Ethvert illegitimt eller forbryderisk regime, ethvert militærdiktatur, kan udnytte den til at bekæmpe sine modstandere – og få dem udleveret som 'terrorister'. Fra det hedengangne apartheidregime i Sydafrika til Israel eller det halvfascistiske Tyrkiet i dag.

Det er ikke en antiterrordefinition, men en antioprørsdefinition. En paragraf til at bevare det eksisterende system i alle lande og Den ny Verdensorden - som defineret og anført af USA. Men oprør mod en undertrykkende magt er ikke bare retfærdigt, men også anerkendt ifølge international lov, og tilmed indskrevet som en ret i nogle landes forfatninger.

Ved at definere terror som stort set enhver handling, der imødegår den eksisterende statsmagt og dens interesser, indbygger den i selve udgangspunktet uforenelige modsætninger,

som FN-debatten viste det.

Men der findes gode, juridiske definitioner af, hvad terror og terrorisme er, som undgår sådanne indbyrdes uforligelige tolkninger. F.eks. denne fra den amerikanske professor Edward Hermann.

Hermann definerer terror og terrorisme som *'anvendelsen af magt mod civilbefolkninger for at opnå og gennemføre politiske målsætninger'*.

Denne definition udelukker ikke afgørende dele af en terrordefinition som f.eks. statsterrorisme, begået af et nazistisk., fascistisk eller andre regimer – men rummer dette. Den er politisk neutral, og har ikke som udgangspunkt opretholdelsen af enhver given stat og statsmagt, uanset om den er illegitim eller kriminel. Den går til det væsentlige: at terror er vold mod den civile befolkning. Dermed giver den mulighed for at bedømme al brug af magt: hvis den bruges i undertrykkende øjemed mod befolkningerne, mod samfundsmedlemmerne, eller for at påtvinge dem en given vilje og politik, er det terror.

Den danske terrorkpakke lugter langt væk af ånden fra 30erne.

Operation Dagsværk angribes af reaktionen

Få dage før Operation Dagsværk i onsdags den 7. november gennemførte sin årlige Dagsværkdag iværksatte reaktionen et voldsomt angreb på gymnasieelevernes og de uddannelsessøgendes solidaritetsinitiativ, der i år slog rekord med 151 deltagende uddannelsessteder.

I en artikel i Søndagsavisen, borgerskabets omdelingsavis til pøbelen, insinueredes det, at Operation Dagsværk støtter 'terroristorganisationer', og at årets projekt i Chiapas-provinsen i Mexico er en støtte til terrorisme. Denne tilbagestående indianske provins har stærkt behov for grundskolefaciliteter.

Operation Dagsværk gav på stedet svar på tiltale:

- Operation Dagsværk kan under ingen omstændigheder slås i hartkorn

med terrorbevægelser rundt omkring i verden. Operation Dagsværk samler ind til bygningen af 120 landsbyskoler, for at omkring 6.000 indianske børn i Mexico kan få en ordentlig skolegang. At sidestille en sådan indsamling med terrorvirksomhed er absurd og har ingen bund i virkeligheden, udtalte kampagneleder Lasse Jensen.

Chiapas-provinsen har været udgangspunkt for de mexicanske indianeres - zapatisternes - oprør mod undertrykkelse og manglende rettigheder.

Det er ikke første gang, reaktionen angriber Operation Dagsværk. Da den sætter ind, hvor nøden er størst, kan den ikke undgå at lave projekter i urolige områder i verden, hvor folkene er i

oprør på grund af fattigdom og undertrykkelse. Angrebet er en understregning af reaktionens hensynsløse og beskudte udnyttelse af den såkaldte terrorbekæmpelse.

Det forhindrede ikke Dagsværksdagen i at blive en ny succes.

Også solidaritetsorganisationen Internationalt Forum blev ubegrundet angrebet for støtte til terrorisme af Søndagsavisen – og det blev fulgt op af undervisningsminister Margrethe Vestager.

Det viser noget om, hvad den såkaldte terrorbekæmpelse skal bruges til: at slå ned på progressiv aktivitet i almindelighed.

Dansk terrorstøtte

Mørket sænker sig over landet i terrorbekæmpelsens navn: I DR's tv-avis i søndags var en af sensationerne at udpege en dansk solidaritetsorganisation - Internationalt Forum - som en organisation, der finansierer terror. Tilmed med penge fra organisationens tilskud fra Tips- og lottomidlerne, som den modtager via DUF - Dansk Ungdoms Fællesråd.

Indholdet i sagen er: Internationalt Forum har doneret et symbolsk beløb på fem tusind kroner til et bibliotek i en flygtningelejr, drevet af PFLP. Pengene stammer fra medlemsindsamling. Og PFLP er en palæstinensisk befrielsesorganisation - ikke en terrororganisation - der fører en væbnet forsvarskamp mod israelsk besættelse. og for palæstinesernes legitime rettigheder.

Israel har terrormyrdet PFLP's leder Abu Ali Mustafa og talrige andre PFLP-medlemmer. For nylig dræbte PFLP den fascistiske israelske turistminister, som reaktion på den systematiske israelske terrorismepolitik.

Ifølge USA er PFLP en terrororganisation og med på dets officielle terrorhitliste. Danmark har ikke en officiel terrorhitliste - men regeringen mener at man bare skal overtage den amerikanske. Og pludselig har man fået sig en sag (selvom Internationalt Forums solidaritet med PFLP har været offent-

lig kendt i årevis): Regeringen kan bevise, at den fører kamp mod terrorisme, i ubrydelig loyalitet med USA og Israel. Den kan gøre det under en valgkamp og regne med at score et par billige point. Efterretningstjenesterne kan bevise, de er de oppustede budgetter værd, og medieluderne, at de ukritisk er mikrofonholdere for enhver snavset manøvre. I fællesskab lykkedes det alle disse dunkle kræfter at få det til at fremstå, som om uskyldige tippere uge efter uge pøsede penge i kriminelle terrorhandlinger.

Og undervisningsminister Margrethe Vestager meddelte, at hun ville få stoppet tilskuddet til IF.

Hele sagen ville være latterlig, for den er både ubegrundet og en grotesk proportionsforvrængning, hvis ikke implikationerne var så alvorlige.

Den gør det klart, at 'terror' og 'terrorister' defineres i Bushs Washington (med Sharons Israel på slæb) - og at den danske regering eller de regeringsbærende partier ikke har nogen selvstændig holdning. Der var engang, hvor den af USA stemplede 'terroristorganisation' ANC og superterroristen Mandela fik støtte, også økonomisk, af de nuværende regeringspartier. I dag er det statsterroristen og besættelsesmagten Israel, der i strid med international

lov og FN's resolutioner i årtier har terroriseret den palæstinensiske befolkning, der får officiel danske støtte. Regeringen gør det dermed klart, at 'terrorkpakken' er vendt både mod ytringsfriheden, solidaritetsarbejdet og de kræfter, der kæmper en retfærdig kamp mod udbytning og undertrykkelse.

Den viser, at de offentlige tilskud til foreningsarbejde og ungdomsarbejde gennem f.eks. tips- og lottomidler gøres betinget af, at dette arbejde følger regeringens linje og politik. Den planlagte og uberettigede fratagelse af midler til IF skal lægge et pres for at bringe alt politisk arbejde og solidaritetsarbejde ind på linje med den officielle politik. Det må ses som et første skridt i retning af at kriminalisere solidaritetsarbejde med befrielsesbevægelser i terrorbekæmpelsens navn.

En stor del af det politiske og ungdomspolitiske parti- og foreningsarbejde i Danmark finansieres i betydelig grad af offentlige midler af den ene eller anden slags, fra partistøtte til DUF-midler. Det er en effektiv kontrolmekanisme fra den borgerlige stats side. Alle, der gør sig afhængig af offentlige midler, bliver nu udsat for et udemokratisk og reaktionært politisk pres.

Vi får se, hvem der falder til patten.

Klaus Riis

Ikke brug for nye terrorlove

Udtalelse fra Folkebevægelsen mod Nazisme

I forbindelse med hastevalgene den 20. november opfordrer FMN vælgerne til at spørge kandidaterne om deres stilling til nazismen og dens stigende udbredelse i Europa.

På grund af denne terrorbevægelses - nazismens - forbrydelser blev den forbudt ved de allieredes Potsdamkonference i juli august 1945. Forbudet blev bekræftet ved krigsforbryderdomstolen i Nürnberg i 1946 og er gældende folkeret og lov den dag i dag, godkendt af Danmark.

Danske politikere har i mange år misligholdt den såkaldte racismekonvention, vedtaget af FN og ratificeret af Danmark. Her forbydes det at yde

økonomisk støtte til udbredelse af nazisme. Men det er netop, hvad Danmark gør. Foreløbig har regeringen investeret over 250.000 kr. i nazisterne. Regeringen må således sidde på forreste række som anklaget, når terrorkpakken er vedtaget af Folketinget. Regeringen deltager aktivt i krigsforbryderdomstolen i Haag, men har forplumret sagen om Søren Kam, den danske stornazist og morder, der tyvstartede Schalburgterroristernes dødspatruljer i 1943. Han må kræves udleveret og stillet for retten.

FMN mener, at der ikke er brug for flere love, som blot vil beskære de borgerlige rettigheder, men at politi-

kerne og myndighederne må begynde at efterleve de allerede eksisterende love og paragraffer.

FMN udtaler, at terrorismen i USA misbruges i mange lande, også i Danmark, af reaktionære politiske høge, der kynisk udnytter tragedien den 11. september til at fremme egne, snæversynede interesser: Mere krig og oprustning, beskæring af retssikkerhed og tilkæmpede borgerlige rettigheder, mere overvågning og politikontrol m.v.

FMN opfordrer specielt ungdommen til at gå imod denne strøm og modsætte sig at blive lagt i spændetrøje.

KOMMUNISTISK POLITIK

Krisen rammer Danmark

Poul Nyrup har måttet bøje sig for det uundgåelige: Han har meddelt, at den globale kapitalistiske krise også vil ramme Danmark. At den allerede er her, og har været det et stykke tid, har han og regeringen hårdnakket benægtet. I det lange løb er det en umulig opgave at benægte fakta.

Dermed indvarsler han et taktisk skift: Efter i måneder og år at have bombarderet danskerne med, at hans regering har æren for det økonomiske boom og en 'bomstærk dansk økonomi', vil han og den samme regering være den bedste til at føre landet ud af den økonomiske krise, som kommer udefra.

Den kommer imidlertid ikke udefra - men udspringer af den normale økonomiske cyklus for et kapitalistisk samfund: Efter opsvinget kommer krisen, med massefyringer og krak. Der er den nu. Og Nyrup annoncerer kraftige ændringer af finansloven med ordene:

'Jeg tror egentlig godt, vi kan nå frem til en ansvarlig finanslov. Men jeg er overbevist om, at den bliver mere robust og fornuftig - til gavn for hele Danmark - når forhandlingerne færdiggøres efter et folketingsvalg.' Det betyder, at der er planer om en endnu strammere krigs- og krisefinanslov, som skal betales af de arbejdende.

Folketingsvalget kommer, mens store fyringsrunder er på vej. Der er allerede blevet betydeligt længere mellem jobbene. Børsens Nyhedsmagasin oplyser, at antallet af stillingsannoncer er faldet med en fjerdedel på et halvt år.

Da den økonomiske vækst toppede, kunne Berlingske trykke tusindvis af jobannoncer, mens det beskedne antal i oktober var 387.

Netavisen

Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.apk2000.dk

Mødetid og fyraften

Kurt har tilsyneladende fået ny mødetid. I hans fire år på fabrikken, er han med få undtagelser mødt punktligt til tiden. I de sidste 2 uger er der åbenbart sket en tidsforrykkelse i Kurts hoved, idet han konsekvent kom ½ time for sent. Han var skam flink nok til at varsko os andre. Punktlig klokken syv ringede han for at meddele os om forstyrrelserne.

Vores team mødes ved arbejdstids start kl. syv for "at tilrettelægge dagens arbejde", som det smukt hedder i vores arbejdsbeskrivelse. Hvad arbejdslederne ikke ved, er, at vi har udmærket styr på arbejdets tilrettelæggelse. De ved heller ikke, at denne "tilrettelæggelse" let løber op til en times varighed, fordi morgenkaffen

nu engang skal nedsvælges, og vigtigst af alt: De sidste nye vittigheder og fortællinger skal fortælles og fortæres. Det er et meget vigtigt tidspunkt på dagen, hvor vi bekræfter hinanden som mennesker og delagtiggør i personlige problemer, der tåler dagens lys. Her bygges sammenhold op på et personligt plan. Det giver osse anledning til, at vi "hænger ud" og bliver hængt ud. Da det foregår i en kammeratlig ånd, modtages det - også af synderen - i en gensidig forståelse af "spillereglerne". Det er et særtræk ved rene mandeteams. Her bliver ikke uddelt ros, knus og kram. Anerkendelsen foregår mere fordækt.

Kurt var ingen undtagelse. Når han endelig gav fremmøde, blev han mødt med spidse kommentarer: - *Er du ikke klar over, at vi har skiftet til vintertid?*

Hvis ikke det var, fordi Kurt var ungkarl, havde han fået den gængse: - *Nå, du kunne nok ikke hoppe af hende i dag!*

Men Kurt slap ikke så let. Der var stillet skarpt på ham. Kammeraterne havde noteret sig, at det ikke var de rødsprængte øjne, der afslørede værtshusbesøg, der var årsag til hans sløseri. Der var ikke behov for semi-

narer og kurser for at regne ud, at der var et pigebarn involveret. Med slet skjult stolthed måtte Kurt erkende, at han var "stødt ind" i kvinden i hans liv. Han mente selv, at kærligheden var gensidig. Og han kunne ikke skjule sin stolthed, da han blev tvunget til at fortælle om Vivi, som skulle vise sig at rumme mange "stærke" sider:

- I forgårs var vi nede i min lokale indvandrerkiost for at købe smøger, hvilket forløb med en usædvanlig positiv betjening. På vejen ud af butikken modtog jeg lige et tillykke af Ahmed. Det var selvfølgelig en gestus, fordi Ahmed aldrig havde set mig med en veninde.

Kurt havde i årevis handlet i kiosken uden at have vekslet andre ord

med Ahmed end de sædvanlige høflighedsfraser; men kæresten havde gjort indtryk: - *Da jeg næste dag trådte ind i samme kiosk, blev jeg mødt af Ahmeds kommentar: "Jeg vil ikke slås med dig!" Jeg fattede ikke, hvad han mente. Hvorfor pokker skulle vi pludselig begynde at kradse hinanden i ansigtet?*

Ahmed blev aftvunget en forklaring, som han afslørede med et slet skjult smil på læben: - *Nu har du jo fået bodyguard, erklærede han.*

Kurt måtte benytte de sidste vågne "brikker", før det gik op for ham, at Ahmed hentydede til Vivis fleecetrøje, der viste, at hun dyrkede karate.

Arbejdskammeraterne mente nu, at Vivis egenskaber snarere ville medføre, at han med sin spinkle bygning ville komme under tøflen. Kurt anede, at denne tolkning bar i retning af hans nye øgenavn: Slaven.

Morgenbordets konklusion: det var fint med kæresten, men derfor kunne Kurt godt fremover møde til tiden.

Da samtalen senere drejede sig ind på nyudskrevne Folketingsvalg, var holdningen, at Nyrup ikke behøvede at møde til tiden. Regeringens fyraften kunne kun gå for langsomt.

Reno

EU i aftalesystemet

LO og DA er i dialog om et nyt aftalesystem.

LO accepterer, at EU-direktiver gennemføres ved lov. EU hiver Danmark i EF-domstolen for mangelfuld implementering af EU-direktiver.

Det danske aftalesystem har gennem mange år været under beskyldning fra EU og den danske regering med arbejdsgiverne og LO som tavse bisiddere. Systemet adskiller sig fra de fleste EU-lande ved, at mange områder på arbejdsmarkedet er forbeholdt "parterne" at forhandle sig frem til enighed om.

Nu er EU's planer om lovgivning på alle områder så langt fremme, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO hver især har givet deres bidrag til, hvordan et nyt aftalesystem kan skrues sammen. DA har navngivet det fremtidige system *Forum-shopping*, hvilket nok kan give det indtryk, at der er frit valg på begge hylder.

I begge parters rapporter fremgår det, at de ikke er begejstret for at blive sat totalt ud på sidelinien. Samtidig

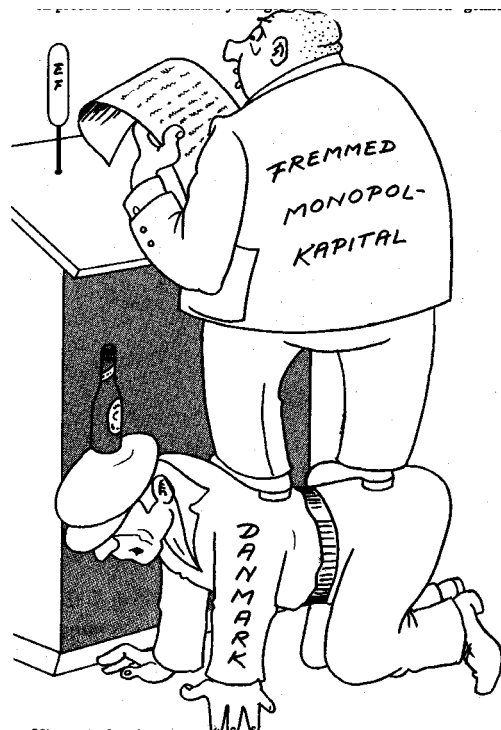
kan/vil de ikke gå imod den udvikling, som de selv har været fortalere for: Udviklingen af EU til stat med alle beføjelser, der undergraver dansk fagbevægelses selvstændighed og egne arbejdsmarkedsregler.

Derfor indeholder begge rapporter også accept af EU's beføjelser.

Da arbejdsmarkedets parter i foråret 2000 implementerede EU's arbejdstidsdirektiv, der i øvrigt indeholdt en 48 timers arbejdsuge uden overarbejdsbetaling, anerkendte de samme parter, at det var sidste gang, de kunne gøre brug af den danske model.

EU er imidlertid utilfreds med deres arbejde. EU kræver lovgivning angiveligvis af hensyn til lønmodtagerne, da lovgivning vil omfatte samtlige lønmodtagere, hvilket aftalesystemet ikke omfatter. Derfor har EU lagt op til, at Danmark skal trækkes for EU-domstolen for mangelfuld implementering af arbejdstidsdirektivet. Den danske regering har for at undgå retssagen planer om at gennemføre supplerende lovgivning.

SiD og RBF har som de eneste forbund protesteret og ønsker sagen rejst

ved EU-domstolen, så det én gang for alle fastslås, hvor grænserne for de gældende overenskomster går. Den øvrige fagbevægelse anser det ikke som en katastrofe, at EU's minimumsregler gennemføres ved lov.

-gri

Oprør på tekniske skoler

Eleverne på landets tekniske skoler protesterer mod de urimelige forhold. Besparelser og forringelser har gennem en lang årrække har medført groteske forhold, som nu er blevet for meget.

Klasser på op til 56 elever, mange timer uden lærerkræfter, nedslidte skoler og mangel på praktikpladser er nogle eksempler, der har udløst vreden hos de kommende samfundsberende unge. Nu har eleverne sagt stop.

På et stormøde på Frederiksberg Tekniske Skole i sidste uge samledes 500 repræsentanter fra hele landet. De indbudte uddannelsespolitiske ordførere fra Folketingets partier fik her læst og påskrevet lektien. Ordførerne fik vendt protestmødet til et sandt valgmode. De mange potentielle stemmer fik

politikkerne i hele det politiske spekter til at love guld og grønne skove. De Konservative spillede ud med 80 mio. kr. ekstra om året. SF overbød med 150 millioner, mens Enhedslisten fastslog, at 150 millioner "forslog som en skrædder i helvede".

Disse luftige løfter, fremsat midt i en valgkamp, gav ikke eleverne de årsag til større forhåbninger. Ordførerne kunne ikke give håndfaste konkrete tilsagn om at rette op på forholdene.

De større forbunds ungdomssekretærer er på dette spørgsmål ikke på linie med de unge:

- Alle partier var enige om at give flere penge. Nu skal de blot holdes fast på løfterne, udtaler Emil Nissen, ungdomssekretær i SiD, som har det næst-

største antal elever på landets skoler.

Emil Nissen har også løsningen på, hvordan politikkerne skal fastholdes:

- Der er skabt en dialog nu. Men svigter politikkerne, kan vi knalde til dem for fulde gardiner, siger han til *Fagbladet*. Emil Nissen uddyber ikke, om SiD dermed har skiftet opfattelse af strejker som kampvåben, eller hvorvidt "knalderiet" skal vente til næste Folketingsvalg. Ordvalget med gardinerne er heller ikke særlig heldigt fra en højtstående repræsentant fra SiD i kølvandet af Strubesagen.

De mange løfter understreger blot, at eleverne må fastholde initiativet og på egen hånd vurdere, hvordan "der skal knaldes til fulde gardiner".

-gri

Fyringer fra SAS til Grundfoss og AF

Bølgen af massefyringer på de danske arbejdspladser er begyndt at rulle.

Giganten i nordisk erhvervsliv - det delvist statsejede SAS - er som andre flyselskaber hårdt ramt af den internationale krise. 10 pct. af arbejdsstyrken skæres væk - 3600 jobs. Fordelingen af fyringerne mellem Danmark, Norge og Sverige er endnu ikke oplyst.

En af de store virksomheder i Danmark - Grundfos - fyres 275 arbejdere på hovedfabrikken i Bjerringbro og i Aalestrup og Langå. Det er 7 pct. af den danske arbejdsstyrke på 4800 medarbejdere. I alt beskæftiger Grundfos 11.000. Om fyringer i udlandet er intet oplyst.

Årsagen er den internationale økonomiske krise. Kommunikationsdirektør Sune Salling-Mortensen siger til Jyllands Posten:

- Først på året troede vi på en utrolig stærk vækst. Men mod sommeren måtte vi så erkende, at flere af vores større markeder var ramt af afmatning. Vi håbede på, at det ville være forbigående og holdt derfor hjulene i gang. Som en sidste udvej producerede vi i en periode til lager for at afbøde det svigtende salg.

- Vi håber på en vending i 2002. Men vi kan ikke give nogen garanti for,

at det ikke bliver nødvendig med flere nedskæringer, tilføjer han.

Også landets arbejdsformidlinger skal til at fyre folk - mens der er udsigt til titusinder flere arbejdsløse i løbet af vinteren. Cirka 150 job skal spares væk, og cirka en tredjedel vil ske ved fyringer. Syv AF-regioner er tvunget til at fyre folk.

Fyringerne skyldes først og fremmest, at mange af AF's penge går til edb-systemet Amanda, og samtidig skal AF ifølge regeringens finanslovsforslag klare sig for cirka 40 millioner kroner mindre næste år.

Medarbejderne på AF er godt sure over, at arbejdsminister Ove Hygum (S) vil have en bedre service fra AF, samtidig med at der skal fyres folk.

- Jeg ved ikke, hvad det er for en virkelighed, arbejdsministeren lever i. For mig at se er det, han siger om mere individuel sagsbehandling og håndholdt aktivering, ikke andet end varm luft, siger Thora Petersen, der er formand for HK-personalet på landets arbejdsformidlinger, til Politiken.

Bag den officielle forklaring kan også ligge den kendsgerning, at Ove Hygum forbereder at overdrage en del af arbejdsformidlingsvirksomheden til private firmaer.

Farum Kommune opsiger ISS

En ny sejr i kampen imod udlicitering/privatisering af børnepasningen i kommunerne er undervejs. Skole- og fritidshjemsudvalget i Farum Kommune har indstillet til byrådet om at opsige kontrakten med ISS om pasningen af børn i to daginstitutioner og klubber i kommunen som følge af de mange klager/protester fra forældrene.

Borgmester Peter Brixtofte (V), som ellers hører til blandt de varmeste fortalere for privatisering af kommunalt arbejde, må altså - som nyligt de privatiseringsliderlige politikere i Assens Kommune - bide i det sure æble og smide ISS på porten. I en pressemeddelelse udtaler han, at samarbejdet med ISS har været en skuffelse: Trods for nemme ydre rammer har samarbejdet

med forældrebestyrelserne i de privatiserede daginstitutioner/klubber ikke været tilstrækkelig god ...

Forældrene har, helt som forældrene og pædagogerne i Assens, været stærkt utilfredse med de klare forringelser af børnepasningen, som udliciteringen medførte. Og i de øvrige byer, hvor pasningen af en del af børnene er blevet udliciteret til ISS, ulmer oprøret også.

Individuel løn til flere

Finansminister Pia Gjellerups krav til overenskomsten for 180.000 statsansatte indeholder blandt andet individuel løn til alle. I dag er 50.000 omfattet af en forsøgsordning, der indebærer individuel lønfastsættelse - aftalt mellem den enkelte og leder.

De ansattes forhandlere, Statsansattes Kartel (StK), har ved sidste overenskomst accepteret den nuværende forsøgsordning. Finansministerens radikale krav får ikke StA til at opsiges ordningen; men de forsøger i stedet at lægge muligheden ud til de enkelte forbund.

Lindø skal bygge krigsskibe

Søværnet har netop afgivet ordrer på bygningen af to nye militærskibe hos Lindøværftet. Skibene betegnes som "fleksible støtteskibe" og vil være de største, som nogensinde er bygget i Norden, oplyser *Fagbladet*. SiD'ernes nye tillidsrepræsentant, Jan Hansen, er glad for ordren:

- Det giver ro, når vi har noget i ordrebogen. Desuden bliver det en afveksling fra vores normale produktion, udtaler Jan Hansen.

EL-forbund gav Metal en kurv

Godt 55% af EL-forbundets medlemmer afviste sammenlægningsforsøget med Dansk Metal. Derved fortsætter EL-forbundet som selvstændigt forbund.

EL-forbundets hovedbestyrelse konstaterer resultater, mens Dansk Metal beklager udfaldet.

Amanda kostede 652 mio.

Arbejdsformidlingens nye edb-system, Amanda, blev i 1996 budgetteret til 215 millioner kr. af Folketinget. Fem år efter er regnskabet gjort op. Udgiften beløber sig til 652 mio. kr. - eller mere end tre gange så meget. Skatteydernes penge er tilfaldet leverandørerne CSC og Mærsk Data.

Hvor er Annisette og Thomas Koppel nu nået hen i deres livslange musikalske rejse? Det spørgsmål rejser sig ved hver eneste ny udgivelse med Savage Rose – for de er aldrig blevet stående, hvor de var, de har altid forholdt sig til tiden, og musikalsk været på forkant med den. Men vi kender godt svaret: De tager os til himlen og til jorden!

Deres 19. album – og nummer 3 i 'den amerikanske trilogi', der startede med Black Angel og fortsattes med 'Tameless' – hedder 'For Your Love'. Nr. 19 er kærlighedens sang, og nr. 19 er Annisettes. Selvfølgelig hendes stemme, men også hendes tekster, dem alle sammen, hendes særlige evne til med få ord at få ramt dybe spørgsmål, dybe livsspændinger. Hvor livet rør hende. Også som kvinde: Annisettes sang.

'For Your love' er umiskendelig Savage Rose, sådan som mennesker overalt gennem årene, de mange albums og koncerter, elsker dem. Og netop fordi det er Savage Rose er "For Your love" et album, der tager én med nye steder i deres musik, tekster og sang. Steder og sange der emmer af livsglæde, varme, intensitet og tilstedeværelse. Både Thomas musik og Annisettes sang overskrider hele tiden de grænser man troede var sat musikalsk, samtidig med det lyder så enkelt, så legende, så overbevisende selvfølgelig – så fantastisk.

'For Your Love' er blevet til Los Angeles, hvor Thomas og Annisette har opholdt sig nogle år. Hvor tidligere albums har givet stemme til gadens børn på Vesterbro og Sydhavnen i København – deres længsel,

Savage Rose.

Annisette

håb og krav på kærlighed og frihed – så er det stemmen fra millionbyernes ghettoer, der synges ud på flere af albummets numre.

Allerede med albummets indledningsnummer *The Joker*, slås det fast, at Annisette og Thomas baner deres egne musikalske veje i dyb samklang med den understrøm af forandring, der hører fremtiden til.

I sangen *Mama Mama*, møder vi både smerten og håbet fra ghettoens barn, der mens hun må danse ubønhørligt videre må stille sin mor spørgsmålet "hvorfor smiler du til den mand, der behandler dig så dårligt".

Annisette synger den så stærkt, at barnet står der - lige foran dig. Musikken, der danser af sted iblandet latinamerikanske rytmer, rock'n'roll og hiphop, fortæller om den ukuelige glæde og kærlighed til livet, som ghettoens fattigdom og snærende rammer ikke kan dræbe.

Med sangen *Don't worry Mama* rejser ghettoens børn sig og siger ja til livet eller med Annisettes ord "jeg har fået en invitation til at ride på solen", "vær ikke bange mor", "jeg kommer snart tilbage, fra bagsiden af månen".

"*Stop the crazy man*" handler om kvinden, der er Sparat til at tage et opgør med sin alfons og bryde ud. Både sangen og musikken smider én lige ind i kæden af gadens dansende, vrikkende kvinder, der synger deres oprørsang ud: "Det er tid nu, tid til forandring". Det er ghettoens og de undertrykte kvinders kraft, der banker igennem. *It takes a revolution to stop the Crazy Man!*

Albummet har også en international version af "Pigestemmer" - '*The Earth and the Sky*' - som udkom herhjemme på single sidste år - tilegnet de ufaglærte kvinders kamp verden over, og Mødrehjælpens projekt for teenagemødre (som modtog overskuddet).

'For Your Love' udkommer også i USA. Den burde kunne slå igennem. Der er god brug for Annisettes sang dér.

Det er Savage Roses mest helstøbte album – måske med undtagelse af den danske 'En vugge af stål'.

Mult
Mog
nika o.s
rist Fre
kets' G
congas,
med til
ven i Th
Over
egne hi
settes s
albumm
musikke
den kær
de.

I "The
Ifra d
er peng
følelse
lende g
Anniset
mytolog
gende a

Titels
sort og
en om,
mennes
stoppes
kraftful
fuldstær
sang til
de, gen

Afslu
er Anni
just war
med en
tet. Tak
livet. De
jeg strå

Verde
Vbåde
synger
lader de
synger
kvinde,
mår An
Sangen

Og det e

For your love Annisettes sang

Dorte Grenaa

Sangeren Koppel står for den fantastiske lyd af instrumenter – orgel, klaver, harmonika. Den gevinst er både den fremragende guitarist Ramos fra Uruguay og Paul 'Cool' Pochan-Sanchez fra Puerto Rico, der spiller trommer og percussion. Deres musik er understreget både lethed, alvor og nærvær. Annisettes Koppels unikke musik.

På albummet fortæller Thomas' musik sine historier, skaber dybe spændingsfelter til Annisette, for så igen at smelte sammen med den. På instrumentalnummer "Envision" får hun lov til helt selv at fortælle om drømmen og håbet, der gør mennesket seende og handlen-

de "Lil" en fascinerende sang om fristelserne i den uholdbare kommercielle verden, hvor det er magt der styrer menneskenes tomme omgivelser. Naja Koppel, der synger op og under på hele albummet, får her også indfanget de sirener og elverpiger til lokkende og dragede og række ud efter en.

"For Your Love" er om et sydstatspar – hvor manden blev lynchet. Det er sangen der kan og vil ændres til et sted, hvor kærlighed til hinanden ikke længere kan hold, terror og racisme. Fremført så rent, så at der står der og fylder hele rummet, så umodsigtelig. Kærlighedens sang – en sang, til kampen for livet, til og med den elskede smerte og død.

Instrumentnummeret "Thank you" er gribende. Det er tak til menneskene, hendes publikum: "I thank you all /out there tonight - sunget og behersket ydmyghed og dirrende intensitet. Di hun fik lov at synge 'kærligheden til din dødes historie, der råber på lys. Den lader stråle så stærkt".

fuld af dygtige sangerinder, der synger klart og kraftfuldt. Men Annisette – hun hun i rummet og dybt ind i hvert menneske og historie og håb om forandring stråle. Hun er bare om den undertrykte og kæmpende sanger og med hende. Med sin stemme forlystede at give hende styrke som ingen anden. Annisette og Annisette er sangen.

, der siger tak.

Sange af Annisette

Crazy man

*It takes a revolution
To stop a crazy man
Gotta open up my heart and mind
Move up to a higher ground
Cause it's time now
Time now
It's time now
To make a change and sing it out*

*STOP THE CRAZY MAN
STOP THE CRAZY MAN
STOP THE CRAZY MAN*

*On my working day
My sleepy night
When love is on my mind
He's dressing up for the Pimps'
Parade
To sell me for a dime
Oh it's time now
It's time now
It's time now
To make a change and sing it out*

*STOP THE CRAZY MAN
STOP THE CRAZY MAN
STOP THE CRAZY MAN*

Soul of love

*Birds fly my baby
Valey deep and mountain high
Free your worries of yesterday
Lovebird take me just hold me tight
Feel the whirl of wings and fly
With me so high*

FREE IS THE SOUL OF LOVE !

*Lie down my baby
Baby lie down by my side
Free the heartbeat of the
lovers' tune
In the grain of sand
In the ray of moon
Feel breath of yearning life
Innocent wild*

FREE IS THE SOUL OF LOVE !

Thank you

*You took me up
On the stage of truth
Where dreams and longing
Unite our souls
And let it shine
Shine so bright*

*AND I JUST WANNA THANK YOU ALL
OUT THERE TONIGHT!*

*A giant wave
On a deep deep sea
Takes me high
Frees the song in me*

*And let it shine
Shine so bright*

*AND I JUST WANNA THANK YOU ALL
OUT THERE TONIGHT !*

*Like a leaf
A bird in the sky
Wishing and hoping
In your baby's eyes
You're the song
Flying though the night
The sound of freedom
Just let it shine*

*The devotion
Devotion to life
The hidden story
Crying for the light*

*I'll let it shine
Shine so bright*

*AND I JUST WANNA THANK YOU ALL
OUT THERE TONIGHT !*

USA i Afghanistans hængedynd

Det foreløbige resultat af en måneds intens krigsførelse fra USA og dets allierede mod Afghanistan kan bedst beskrives med ét ord: fiasko. Efter en måned befinder den amerikanske offensiv sig i krise på stort set alle felter.

1. På den militære front er det ikke lykkedes at nedkæmpe Taliban – og det er ikke lykkedes at pågribe eller dræbe Osama bin Laden, Mullah Omar eller andre ledende talibanere.

Forsøgene på at etablere en landoffensiv fra Nordalliancen, der pralede af sin styrke, er mislykkedes. Den er indtil videre blevet slået tilbage i kampene omkring den vigtige by Mazar-i-Sharif og har ikke kunnet marchere mod Kabul, som den havde proklameret.

Den amerikanske taktik med at indsætte specialtropper i hurtige ind og ud-aktioner mod Al Qaida-krigerne og Taliban er endt som fiaskoer med betydelige amerikanske tab.

De massive bombardementer har ikke knækket Taliban, men forårsaget gigantiske lidelser for civilbefolkningen, drevet over halvanden million på flugt fra byerne, og forårsaget enorme materielle skader på det civile samfund. De forbrøderiske tæppebomb-

ninger fra B52-flyene har ikke sikret Talibans sammenbrud. Det har heller ikke anvendelsen af den største ikke-atomare bombe i det amerikanske arsenal – den såkaldte 'Daisy Cutter' på 6.750 kg med kun en anelse mindre sprængkraft end Hiroshimabomben. Den antænder alt inden for ca. 300 meter og chokbølgen fra eksplosionen mærkes mange kilometer væk.

Talibans tab kendes ikke – men de er stadig i stand til at modstå angrebene og forvolde angriberne svære tab.

2. USA har gjort den afghanske befolkning til mål og ofre i krigen. De civile tab er omfattende – og hadet til USA og støtten til Taliban er vokset proportionalt med den hensynsløse terror mod befolkningen. Det samme gælder i den muslimske verden. I den øvrige verden, indbefattet de krigsførende lande, er støtten hastigt dalende i befolkningerne, der ser, at de erklærede krigsmål, at pågribe nogle 'terrorister', var et påskud for en anden dagsorden.

3. Det er ikke lykkedes USA at stable et politisk alternativ til taliban og en anden regeringsmulighed på bænken. En kandidat til at lede den – Abdul Haq – blev pågrebet og hængt som

CIA-spion af Taliban. Nu satses der angiveligt på Shahnawaz Tana, en tidligere krigsminister og efterretningschef i den forhadte Najibullah-regering, som ny frontfigur i den krakelerede koalition omkring den 87-årige eksilkonge Samir Shah.

4. Den store terrorkrigskoalition viser sig at være særdeles skrøbelig – og må hele tiden kittes sammen med diplomati og bestikkelse. Modsætningerne mellem forskellige rivaler i koitionen som Indien og Pakistan skærpes til et punkt af mulig krig. Eksplosive situationer udvikler sig i Israels krig mod Palæstina, hvor Israel nægter at efterkomme sikkerhedsrådets krav om, at det forlader de genokkuperede palæstinensiske områder, i Kashmir og andre steder.

USA har brug for hurtige resultater, for sejre, samtidig med at det konstant tvinges til at ændre sine planer og programmer. Afghanistan har allerede vist sig at være en hårdere nød at knække end ventet. Efter en måned sidder USA i til halsen i problemer. Den uovervindelige supermagt viser svaghedstegn: Desperationen stiger i Washington og Pentagon. Atommareridtet lurer.

Den hemmelige plan: Deling af Afghanistan

Den pakistanske avis The Frontier Post, der er kendt for sine gode forbindelser til 'velinformede regeringskilder', og som under Afghanistan-krigen flere gange har afsløret reelle sammenhænge, har i nogle artikler beskrevet en hemmelig amerikansk plan for opdeling af Afghanistan, som forberedes samtidig med, at der også søges andre militære veje og politiske alternativer.

Ifølge avisen skal USA (på baggrund af mangelen på militær fremgang) være kommet overens med Rusland om fælles militæroperationer og en deling af landet langs etniske linjer, og nu søges tilslutning blandt koalitionspartnerne i EU og i landene omkring Afghanistan. Det skal have været et af emnerne for den amerikanske krigsminister Rumsfelds lynvisit til en række lande i begyndelsen af ugen.

Den nordlige del af landet skulle under navnet 'Afghanistans Nordlige Republik' udskilles som en selvstændig stat, domineret af etniske usbekere og tadsjiker (fra og omkring Nordalliancen), der straks skulle opnå 'international anerkendelse'. Den skulle bruges som en base for at videreføre krigen for at knuse Taliban-regimet i den sydlige del af landet, domineret af den største etniske gruppe i Afghanistan, pashtunerne, hvor Taliban henter sin opbakning.

USA og Rusland skulle udstyre hæren med flere tropper og det mest moderne militære udstyr, indbefattet avancerede fly.

I en anden lidt anden udgave hedder det, at USA og Rusland planlægger selv at gennemføre et omfattende landangreb (sammen med Nordalliancen) fra marts næste år, når den

afghanske vinter er forbi. Rusland og Nordalliancen skulle angribe fra det nordlige Afghanistan, USA fra det sydlige.

Forskellige militære kilder mener, at en besættelse af hele Afghanistan og nedkæmpelse af Taliban vil kræve indsættelse af omkring 400.000 soldater. Deraf skulle USA levere godt 100.000, Storbritannien godt 30.000 – og Rusland op til 250.000.

Rusland ville blive den dominerende magt i Nordafghanistan, USA i Sydafghanistan.

Det ville samtidig betyde en aftale mellem disse to store imperialistmagter om indflydelsessfærer i Kaukasus og Centralasien, som traditionelt ikke har været amerikansk, men sovjetisk indflydelsesområde – og omkring det store bytte: regionens enorme oliereserver.

Terror mod civilbefolkningen

100.000 afghanske børn vil dø i Afghanistan i vinteren, der er ved at sætte ind, hvis der ikke kommer nødhjælp indenfor en uges tid, siger FN-organisationen UNICEF.

Nødhjælpsorganisationer med tradi-

tionelt arbejde i Afghanistan bliver stadig mere desperate i deres anstrengelser for at råbe verden - og ikke mindst krigskoalitionen med George Bush i spidsen - op om den humanitære katastrofe i Afghanistan, som ikke længere truer, men allerede har indfundet sig.

Mindre end 20 pct. af de nødvendige forsyninger til de 7,5 mio. afghanere, som har behov for fødevarerhjælp, medicin og andre forsyninger, når frem til landet. Og endnu mindre bliver fordelt. Allerede inden krigen begyndte, var 70 pct. af de berørte afghanere underernærede. Selv før bombningerne havde Afghanistan det største antal interne flygtninge i verden - og bombningerne har drevet nye hundredtusinder på flugt. 85 pct. af afghaner-

ne lever i landsbyer - men de fortsatte angreb på storbyerne har drevet mange væk. Over en halv million skønnes at være flygtet fra Kandahar, den by, der har været udsat for de mest omfattende luftangreb. Sultedød og sygdomsdød er på vej.

USA erklærer, at man 'søger at undgå civile tab'. Det er løgn. En del af bombningerne er ikke fejlbombninger. Man vil ikke gennemføre det bombestop, som er nødvendigt for at forhindre den helt store menneskelige katastrofe. Det er terror mod civilbefolkningen (for at påføre den så store lidelser, at den holder op med at støtte Taliban-styret) - og en krigsforbrydelse af dimensioner. Som i Irak.

Og den danske regering er direkte medansvarlig.

Krig mod islam?

USA og Vesten benægter det blankt og officielt. Osama bin Laden og talibannerne gentager det, hver gang de åbner munden: USA og Vesten fører krig mod islam og muslimerne. I Afghanistan, men også i Palæstina, Tjetjenien, Kashmir, Bosnien.

Den massive terrorbombning og hensynsløsheden mod de civile ofre i Afghanistan får flere og flere i de arabiske og muslimske lande til at tro på bin Ladens fremstilling: Det her er en religionskrig, der besvares med religionskrig - jihad.

Den islamiske fundamentalisme er blevet styrket af USA's angreb og bombningerne. I Afghanistan selv, hvor USA fra at være betragtet som en 'ven' i kampen mod den sovjetiske besættelse nu ses med Talibans øjne som 'Den Store Satan' - og i store dele af befolkningerne i disse lande. Talibans militære sejlivethed har øget dens tiltrækningskraft. Et utilsigtet resultat af 'kampen mod terrorismen'?

Bin Ladens forklaring er indlysende utilstrækkelig - og viser også snæverheden i den muslimske fundamentalismes, det politiske islams, forståelse af krigen og dens drivkræfter. Det er en snæverhed, som i allersidste ende vil betyde dens fallit. Men USA's benægtelse er også falsk: Terrorkrigens første

og konkrete mål er netop den islamiske aktivisme, det politiske islam - og ikke kun begrænset til Afghanistan. USA står bag dens fremvækst som en anti-sovjetisk kraft og som en kraft mod den arabiske nationalisme - men det politiske islam har for længst sat sin egen dagsorden og vendt sig mod USA og de amerikanske lakajregimer i de muslimske og arabiske lande.

Som politisk faktor styrkedes den islamiske fundamentalisme gennem den iranske revolution - og udgør nu en betydningsfuld politisk (og militær) strømning i en lang række muslimske lande, samt en række lande i Kaukasus-regionen, som tidligere var en del af Sovjetunionen.

På den anden side er USA ikke i krig med hele islam. Tværtimod har USA levet godt sammen med reaktionære muslimske regimer som det saudiske, og vil også kunne gøre det i fremtiden, hvis ikke den nuværende krig kommer til at vende op og ned på magtforholdene.

Det politiske islam bekæmpes imidlertid ikke gennem krige, der straffer et helt land og dets befolkning. USA's og Vestens politik vil styrke den.

Der findes imidlertid et andet scenario: arbejderklassens, de muslimske massers, revolutionens vej.

Som herskende ideologi og politik har den muslimske fundamentalisme spillet fallit - og det gælder både i det proamerikanske Saudiarabien og i det præstestyrede Iran, som blev resultatet af folkerevolutionen mod shahen. Den religiøse stat har ikke kunnet sikre fremgang for arbejderne og de brede masser. Og regimet har ikke fastholdt en konsekvent antiimperialistisk linje, men har som regional stormagt kastet sig ind i det store imperialistiske alliancepil.

En ny folkelig revolte har længe gæret i Iran. Og i de seneste uger er det kommet til omfattende protestdemonstrationer fra studerende, støttet af stadig bredere lag.

Vejen til at reducere det politiske islams indflydelse som reel politisk strømning, som masse'alternativ' for den muslimske verden, er revolutionen - den antiimperialistiske og sociale revolution. Men hvis fremskridtets og revolutionens kræfter ikke er i stand til at løfte begge disse faner, til at gå i spidsen i en sådan sammenhængende kamp, vil fundamentalismen i en lang periode blive yderligere styrket - og den arabiske og muslimske verden ikke finde sin egen vej til fremgang og uafhængighed.

De fem største løgne om denne krig

Dette informationsbrev er udgivet af de studerendes anti-krigs-komite på Pittsburgh Universitetet i USA.

Prøv, når du har læst det, så at læse det engang til, hvor du erstatter amerikanske krigspolitikere med danske. Se selv, hvor slående det er, at danske krigspolitikeres "selvstændige analyser og vurderinger" er et fuldstændigt ekko af den amerikanske krigspropaganda.

Prøv i de næste uger at lægge mærke til, hvor mange gange du bliver præsenteret for løgne og krigspropaganda.

Løgn nr. 5: "Vi er ikke i krig mod det afghanske folk – se bare, vi sender dem mad"

Virkeligheden er: Afghanistan befinder sig midt i en langvarig tørke, der bogstaveligt truer millioner af mennesker med sult. Selv før truslen fra USA's bombardementer udtalte Verdensfødevarerprogrammet (WFP), at omkring 6 millioner mennesker havde umiddelbart behov for fødevarerhjælp. Da truslen fra krigen skabte massive bevægelser af flygtningestrømme, opjusterede WEP antallet til 7,5 millioner. FN-kontorer holdt et stort antal mennesker i live, men krigstruslen – sammenholdt med USA's krav til Pakistan om at lukke dets grænse til Afghanistan – fik WFP til at lukke for leverancerne af mel til landet. Vi ved ikke, hvor mange mennesker der allerede er døde på grund af dette.

I mellemtiden har USA smidt 37.000 pakker med fødevarer ned fra fly. Prøv selv at regne efter. Det rækker

Brændende Røde Kors bygning i Kabul

til at føde 37.000 mennesker i en dag, til et land hvor 7,5 millioner er ruet af hungersnød. Oven i dette udtalte talsmanden for den internationale hjælp i Afghanistan til avisen London Independent, at "spredte nedkastninger af fødevarerpakker er den værst tænkelige måde at fordele fødevarerhjælp på. De skaber flere problemer end de løser". Ikke mindst på grund af at Afghanistan er det land i verden, der har det højeste antal ueksploderede landminer liggende. Der er allerede nu 10-15 mineulykker om dagen, hvor folk er gået ind i de minerede områder for at samle de nødhjælpspakker op, som USA's fly har nedkastet. Antallet af disse ulykker kan kun vokse.

Løgn nr. 4: "Olie? Hvem har sagt noget om olie?"

Virkeligheden er: Regionen ved Det Kaspiske Hav indeholder verdens største oliereserver, der vil kunne gøre Centralasien til det næste Mellemøsten. Problemet er at få sendt olien ud gennem olieledninger. Afghanistan ligger strategisk mellem Det Kaspiske Hav og markederne på det indiske subkontinent og i Østasien. Det er hovedterritoriet for, hvor der skal bygges olieledninger, hvilket er grunden til, at olie-

selskabet Unocal – sammen med USA's regering – hilste Taliban velkommen til regeringsmagten i 1996 som en lovende kilde til stabilitet. Det viste sig ikke at holde stik. Men folk som vores militære øverstbefalende og "olie-mændene" omkring ham har aldrig opgivet de enorme muligheder for profit, som Centralasien frembyder. Og hvis du tror sådanne overvej-

elser slet ikke falder dem ind i disse krisetider, tager du desværre fejl.

Løgn nr. 3: "USA prøver at befri det afghanske folk fra Talibans tyranni"

Virkeligheden er: USA, Rusland og Iran har tilført store midler til en koalition af bevæbnede grupper kaldet Den Nordlige Alliance. Soldaterne fra Den Nordlige Alliance kommer først og fremmest fra de etniske mindretalsgrupper, der er blevet forfulgt af Taliban. Men deres historie er også blodig. Grupper som den afghanske kvindeorganisation RAWA, der har kæmpet mod fundamentalisme og for demokrati i årevis, har offentligt udtalt, at de fundamentalistiske gangstere fra Den Nordlige Alliance ikke er noget acceptabelt alternativ til de fundamentalistiske gangstere fra Taliban. Ikke mærkeligt, at Menneskerettighedsgrupper fremfører, at Den Nordlige Alliance "dræber civile, benytter sig af henrettelser, voldtægt, forfølgelse på basis af religion og etnisk tilhørsforhold, bruger børnesoldater og landminer". Nu ved alle, at Osama bin Laden var blandt de mujahediner, som CIA rekrutterede til at bekæmpe Sovjet i

Afghanistan. Mød den næste generation.

Løgn nr. 2: "USA styrker sit sammenhold"

Virkeligheden er: Titusinder af mennesker er blevet fyret alene i flyindustrien. Regeringen var hurtigt ude med en hjælpepakke på millioner af dollars til selskaberne i flyindustrien, så aktionærernes profit og direktørernes lønninger ikke led skade.

Men da det kom til at hjælpe de titusindvis af fyrede, udtalte kongresmedlem Dick Arney, at det ville være i modstrid med "den amerikanske ånd". Det er det måske også. Måske er det den amerikanske ånd at lade almindelige arbejdere betale for krisen og bære byrderne fra en dyr krig. Men det har i hvert fald ikke noget med "sammenhold" at gøre.

Løgn nr. 1: "Det er muligt at vinde en krig mod terrorisme"

Virkeligheden er: Terrorismen er en handlemåde, ikke i sig selv en politisk eller social kraft. Enhver kan bruge den, og ideen om, at man kan føre en krig mod den er ligeså utroværdig som ideen om "krig mod narkotika". Brug af fødevarer som politisk våben, tæppebombardementer og bevæbningen af gangsteragtige grupper af religiøse fanatikere er efter enhver normale definition terrorisme – og USA har længe brugt dem alle – og flere til.

Denne krig handler i virkeligheden om materielle interesser og magt (se især løgn nr. 2 og 4 ovenfor), og for at forsvare disse interesser er USA parat til at udskifte mærkatene "terrorist" efter eget forgodtbefindende, så den passer på enhver politisk bevægelse, der modsætter sig USA, og ikke kun på små yderliggående grupper af fanatikere som bin Ladens al Qaida. Omvendt er USA parat til at kalde dets egne terrorister for "frihedskæmpere" (se løgn nr.3). Måske vil nogle af disse igen blive omdøbt til terrorister om et par år. Det er et sygt spil, og regeringen manipulerer med den ægte sorg og vrede, som det amerikanske folk føler efter den 11. september. Tro dem ikke et øjeblik.

Krig er terror

Tale af Hardy Hansen, tidligere formand for SiD og MF for Socialdemokratiet, ved demonstrationen 'Stop USA's krig' i Odense den 27. oktober.

Kære deltagere,

Da vores historiske erfaring har vist os, at det er civilbefolkningen, der bliver kanonføde for de krigslystne hærcheferes dødbringende krigsmaskiner, er det vigtigt, at fredselkende mennesker afholder demonstrationer mod krig og på den måde tilslutter sig de tusindvis af demonstrationer, som foregår verden over for at få stoppet den verdensomfattende krig, hvis første mål har været det forarmede folk i Afghanistan, som i de sidste par årtier har været så grusomt meget igennem på grund af, at deres land har været brugt som krigsskueplads.

Vi kender ikke præsident Bushs næste krigsmål, for Vestens regeringsledere har jo givet cowboyen fra Texas en underskrevet blankocheck til at gå videre i hævntrøst over de 6.000 døde ofre for det utilgivelige terrorangreb på World Trade Center i New York og på Pentagon i Washington.

Ingen kan i dag benægte, at terrorisme er et farligt og etisk uforsvarligt fænomen, der skal udryddes uden hensyn til dets dybe oprindelse og de økonomiske og politiske faktorer, der har bragt det til live, og dem, der er ansvarlige for den.

Det er en helt forståelig vrede, der er vokset frem som følge af den menneskelige og psykologiske skade, der er blevet påført det amerikanske folk med tusinder af uskyldige menneskers pludselige og chokerende død.

Men hvem har vundet ved dette?

Det har den ekstreme højrefløj, de mest bagstræberiske højrekræfter og de, der har til hensigt at knuse det vok-

sende verdensoprør og at feje alt det fremskridtsvenlige væk, der stadig findes på vores planet.

Det er en stor fejl, en uretfærdighed og en ugering - uanset hvem der organiserede det eller står bag sådanne terroraktioner.

Men tragedien bør ikke bruges til hensynsløst at starte en krig, der sender uskyldige mennesker ud i et kæmpe blodbad - alt sammen i retfærdighedens navn.

Hvis terroristen bin Laden er hovedansvarlig for mordene på de ca. 6.000 uskyldige i New York, synes jeg også, han skal straffes med domstolens allerhøjeste straf, for så har han gjort sig skyldig i en af verdens største forbrydelser.

I USA's iver efter hævn skal vi ikke glemme, at selv om terroristen bin Laden og nogle Talibanere bliver slået ihjel, så er der jo stadig over en milliard potentielle modstandere af den vestlige verdens asociale fordelingspolitik - og modstanden bliver større og større for hver bombe, der falder - så det vil af sikkerhedsgrunde over for civilbefolkningen være uforsvarligt at fortsætte denne blodige krig.

Den krig, som Danmark er deltager i - og som i dag har været i 20 dage - har et foreløbigt mennesketab på ca. 1.000 døde ofre blandt civilbefolkningen og har jaget millioner af udsultede afghanere på flugt. Vi må som befolkning ikke overlade vores eget og andres liv og skæbne til en krigslystne regering og et folketing, som ukritisk følger supermagten USA.

Denne definition af verdensordenen ses eksempelvis ved, at den danske

regering er stolt af Danmarks nye udenrigspolitik. Man kalder det endda en aktiv udenrigspolitik, mens man mener, at man tidligere førte en passiv fodnotopolitik.

Igen er der tale om en utrolig manipulation af den danske befolkning. Tidligere førte Danmark en udenrigspolitik, hvor vi sagde nej til oprustning, hvor vi støttede ANC's kamp for frihed i Sydafrika, hvor vi sagde fra over for USA's krigsførelse i Nicaragua og mordet på præsident Allende og så videre.

For mig at se har vi aldrig ført en så passiv udenrigspolitik. Vi har reduceret udenrigsministeriet til et ekspeditions-kontor for amerikanske ønsker. Og regeringen er endda stolt af det.

Det er i det lys, vi skal se NATO's omdefinerede rolle. Nu er NATO ikke længere blot en forsvarsalliance. Nu er det NATO's opgave globalt at sikre menneskerettighederne med eller uden et FN-mandat. Dermed er NATO gjort til verdens politibetjent, der skal sikre overholdelsen af en international orden - vel at mærke en international orden, der defineres af USA.

Danmarks såkaldte aktive udenrigspolitik er, at vi endnu engang lægger ryg til amerikanske ønsker. Bliver det vestlige - og her menes det amerikanske - "værdigrundlag" trådt for nær, så bliver det en militæropgave for NATO at genoprette den rette amerikanske orden. Vi er blevet lakajer for USA.

En af årsagerne til denne nye definition af NATO's rolle er, at man for enhver pris vil holde liv i en militær alliance, som der ikke længere er brug for. Med ved at gøre den til USA's forlængede arm, så sikrer man sig, at medlemslandene fortsat vil være med til at betale denne enorme krigsmaskine.

Det er ikke en ufarlig politik, man er slået ind på her. Det er ikke noget, der bidrager til bevarelsen af verdensfreden.

Personligt synes jeg også, vi skal bekæmpe terroristerne, men ikke med nye omfattende krige, som i første omgang er blevet Afghanistan, og så lever vi jo stadig i uvisheden om, hvilke andre lande, der senere skal tæppebommes. Hvis verdenssamfundets befolkninger ikke får bremset USA's krigsnyderlighed, vil krigen ikke slutte

med Afghanistan.

Man må spørge sig selv om, hvem tjener på denne krig? Det er ikke den danske befolkning, men de store virksomheder, som lever af at producere våben til død og ødelæggelse. For dem er der økonomisk interesse i, at der bliver brugt for milliarder af dollars i ammunition, der allerede har givet sig udslag i aktiernes himmelflugt i våbenindustrien.

Der er også tale om, at Afghanistan er blevet et demonstrationsrum for våbenfabrikanterne, hvor de kan vise, hvor effektive deres våben er, så profitten kan nå nye højder til de skånselsløse aktionærer. Demonstrationsrummet kan bruges, så længe der ikke kommer unge mennesker hjem i plasticsække - når de først kommer, begynder demonstrationen at blegne, og sørgebindene kommer frem.

Når man siger, at der ingen vindere er i en sådan krig, så vil jeg påstå, det er løgn. Vinderne er våbenfabrikanterne i USA, i England og i Frankrig. Mens mennesker dør i bomberegneren, griner kapitalisterne.

De mange krigsgale statsledere, som også omfatter Storbritanniens Tony Blair, Frankrigs Chirac, Tysklands Gerhard Schröder, Poul Nyrup og mange andre påstår løgnagtigt, at det er nødvendigt at bruge hele den højteknologiske dræbermaskine, som de har sat i gang for at fange deres gamle allierede terroristlederen bin Laden og lederne af det afghanske Talibanstyre, som USA selv skolede i krigsførelse, da det var den kommunistiske ærkefjende, der skulle bekæmpes.

Vores demokratiske krav må være, at USA øjeblikkelig stopper krigen og sender et internationalt politihold ind for at anholde bin Laden, og tag så samtidig Henry Kissinger og Augusto Pinochet og stil dem for en international juridisk domstol, så vi får en retfærdig rettergang og samtidig får stoppet den amerikanske imperialisme.

USA, NATO og EU pointerer gang

Fra fredsdemonstration i Stockholm

på gang gennem de vestlige politikere, at de kun ønsker at bombe militære mål i Afghanistan.

Det er ganske enkelt en løgnagtig påstand. Her tænker jeg på luftangrebene på fjernsynsstationer, elektricitetsværker, vandværker og boligkvarterer - og her på det seneste også et hospital - som betyder 1.000 civile ofre efter de første 20 dages krigsførelse. At manipulere på den måde er at nedgøre demokratiet, for gennem en sådan militær manipulation prøver man at fjerne befolkningernes mulighed for at sige nej til en håbløs og langvarig krig.

Til sammenligning vil jeg nævne Golfkrigen, hvor de vestlige politikere også bildte befolkningerne ind, at man kun gik efter militære mål.

USA og Storbritannien har på det grusomste igennem 10 år bombet civile mål og dræbt over en millioner mennesker i Irak.

Den "globale klassekamp", som på mange måder betyder, at vi lever i en døende verden og i et polariseret klassedelt verdenssamfund, hvor to tredjedele af verdens befolkning er udelukket fra den internationale verdensøkonomi med fattigdom og sult og mange ubeskrivelige menneskelige lidelser til følge - løses kun gennem en solidarisk verdensorden, for den sociale massegrav er langt større end krigskirkegårdene.

Ulighederne er så asociale, at 1,5 milliarder mennesker på denne jord må leve for syv kroner om dagen.

50 procent af verdens befolkning er så fattige, at de ikke kan skaffe sig adgang til en telefon og derfor ikke har mulighed for lægebehandling og hospitalsindlæggelse i akutte sygdomstilfæl-

de.

Verden er så usolidarisk og kynisk, at 15 procent af verdens befolkning fortærer 80 procent af verdens fødevareremængde. Det har blandt andet medført, at den amerikanske befolkning har en stærk stigende dødelighed på grund af fedme.

Denne globale markedsøkonomiske sejrsgang har ikke menneskerettighederne med i deres koncept. Det har afstedkommet, at vi i de senere år har haft mellem 20 - 30 løbende store og små krige om året, især i den fattige del af verden.

Afslutningsvis vil jeg sige:

Vi har med voksende bekymring set, hvordan regeringen og et flertal i Folketinget involverer Danmark stadig dybere og dybere i krigen direkte og indirekte - senest ved at udstationere korvetten Niels Juel i Middelhavet.

Vi må fra denne demonstration kræve, at enhver form for dansk krigsdeltagelse stopper. Hver dag stiger antallet af civile ofre for USA's bombardementer af Afghanistan. Som i alle andre krige er det civilbefolkningen, der betaler de største ofre.

De amerikanske bomber har fået millioner af desperate mennesker på flugt. Om få uger bliver det vinter i Afghanistan, og en humanitær katastrofe truer. Ifølge FN er 100.000 børn truet på livet, hvis ikke nødhjælp kommer frem.

**Man kan ikke føre krig mod terror.
Krig er terror.**

Vi opfordrer den danske regering og Folketinget til at fravælge krigen.

Vi opfordrer Folketinget til at bruge penge på at understøtte den humanitære indsats - blandt andet gennem FN - i stedet for at bruge dem på dansk krigsdeltagelse.

Vi opfordrer den danske regering til at arbejde for at standse krigen og for et øjeblikkeligt bombestop, så nødhjælpen kan komme frem til den uskyldige civilbefolkning.

Vi opfordrer til at arbejde for fred, demokrati, menneskerettigheder og en mere retfærdig fordeling af verdens ressourcer.

Forkortet af Kommunistisk Politik

27. oktober Christiansborg - Rådhuspladsen, København

International protestdag mod krigen

- Fra Tromsø i Nordnorge til Pretoria i Sydafrika - fra Hawaii i vest til Hiroshima i øst - rækker fredens kræfter i dag hinanden hænderne til et fælles krav: Stands den krig nu - Krig er ikke løsningen, sagde dirigenten Dorte Grenaa fra Nej til krig og terrorinitiativets store demonstration foran folketinget den 27. oktober:

- Vi står her foran Christiansborg i dag, fordi dem derinde bag murene har sendt Danmark i krig. Regeringen mener de kan erklære Danmark i krig, sende krigskorvetten Niels Juel af sted og skrive hele krigsregningen på finansloven. Men vi - den danske fredsbe-

vægelse - siger: al dansk krigsdeltagelse, direkte som indirekte skal stoppes, og stoppes øjeblikkeligt.

Ved Christiansborg talte bl.a. Jesper Klein og formanden for ellærlingene i København Ali Tarchichi, mens digteren Erik Stinus læste sin fredsprolog. Formanden for ellærlingene i København Ali Tarchichi

Ca. tusind mennesker deltog i arrangementet. Med en gruppe afghanske børn i spidsen gik den fra Christiansborg til Rådhuspladsen, hvor bl. a. Jens Borking, næstformand i TiB, København talte, og Lukas Scherfig og The Movent spillede.

Dagsordenen i antikrigsarbejdet

Af Henning Påske Jensen,

'Krig er terror forstørret hundrede gange', siger den kloge amerikanske historiker og veteranflypilot Howard Zinn. Hvor rigtigt det er, bekræftes dagligt i Afghanistan. Landet sønderbombes - og USA siger, at ødelæggelsen af landsbyer, boligkvarterer, Røde Kors-bygninger o.s.v. blot er tilfældige omkostninger ved krigen, uheldige fejltagelser, ligesom det stigende antal dræbte børn og civile. Men de materielle skader i Afghanistan ved 'fejlbombninger' er allerede langt større end skaderne i Washington og Pentagon - og repræsenterer relativt set en langt større værdi for det ludfattige Afghanistan end det stenrige Amerika.

Sådan er forholdet mellem krigens organiserede terror i gigantskala og enkeltstående terrorhandlinger (selv de største som i Washington). Nøjagtig det samme ses i konflikten mellem Israel og palæstinenserne. Den israelske statsterror har et hundredfoldigt større omfang - i dag og historisk set - end den isolerede og desperate palæstinensiske terror.

Den ny danske fredsbevægelse, som vokser frem i disse uger, har fra starten været præget af en diskussion om vægningen mellem krig og terror. I København blev initiativet (som i en del andre lande) døbt Nej til krig og terror. I Odense kom det til at hedde Netværket Stop USA's krig. I England hedder den samlende bevægelse simpelthen Stop the War! Stands krigen! I USA blandt andet A.N.S.W.E.R. - Act Now to Stop War and End Racism!

De to navne er også en afspejling af forskellige vægninger for udviklingen af fredsarbejdet. Lige siden 'Netværket Stop USA's krig' på Fyn, der samlede de aktive fredskræfter, startede op med sit vedtagne grundlag "Stop USA's Krig - Krig er ikke løsningen på terrorisme" samt en række underparoler, er diskussionen om ændring af grundlaget blevet fortsat. Forskellige kræfter på venstrefløj i Odense repræsenterende Enhedslisten, FAF og IS har igen og igen taget spørgsmålet op.

Det betød, at der den 29. oktober

igen var grundlagsdiskussion i Netværket. Den endte med, at der var et lille flertal for at erstatte hovedparolen med den almene "Nej til Krig og Terror". Uden denne ændring ville netværket sandsynligvis være sprængt.

Ej heller kompromisforslaget om, at den overordnede parole: *Stop USA's krig* blev ændret til *Stop Krigen!* var tilstrækkeligt til at forhindre en splittelse. Arbejderpartiet Kommunisterne og andre 'bøjede sig' i den situation.

Det hidtidige navn og hovedparole var 'sektariske', påstod man, og fokuserede 'for meget på USA'. Det var hovedargumenterne.

Hvis vi ikke satte den almene parole Nej til Krig sammen med Nej til Terror, ville vi ikke blive forstået og nå ud over venstrefløj, var det andet store 'argument'. Men ingen af dem holder.

Vi må ikke blive bange for vores egen skygge

Det var f.eks. ikke noget problem at få en socialdemokratisk taler til initiativet Stop USA's Krig Netværket i form af tidligere forbundsformand Hardy Hansen, der kom og tordnede imod USA og deres magtbegær.

Det er også almenviden, at det vil være meget svært overhovedet at finde et menneske i den danske antikrigsbevægelse, der overhovedet støtter terrorangrebet i USA og i det hele taget angreb på civile.

Efter terrorangrebet og terrordagsordenen har USA forsøgt at lægge et *terrorpres* på alle mennesker, så vi skal blive bange for vores egen skygge og slå korsets tegn, før vi overhovedet tør åbne munden. Det er der ingen grund til. Det vil blot forplumre billedet af det, der er ved at blive sat i værk af imperialisterne.

USA har med sine krigsplaner sat sig i den centrale rolle, fredselskende mennesker må forholde sig til.

Det er da åbenlyst, at den danske befolkning som det allerførste må kræve USA's proklamerede og iværksatte krig stoppet. En krig, som er igangsat i

Afghanistan - og angreb på mange andre lande ligger og venter i en sammenhængende krig, der kan tage mange år, udtaler de selv. Ja, de har jo for længst orienteret Sikkerhedsrådet om, at det er med i deres konkrete planer.

Det er åbenlyse spørgsmål, den brede befolkning kan og bør tage umiddelbar stilling til og sige: Vi vil ikke tillade USA at sætte verden i brand og påføre uoverskuelige civile lidelser, der vil få de menneskelige omkostninger ved terrorangrebet i USA til at være et blandt mange angreb på civile.

Kan det undgå at blive fuldstændig centralt, at USA opkaster sig som verdenshersker og truer "De, der ikke er med i vores krig, er med terroristerne og må tage konsekvenserne"?

Eller som en tidligere præsidentkandidat udtalte: - *Vi er klassens stærkeste dreng. Det skal vi blive ved med at være. Det kan godt være, vi ikke er elsket af mange, men de skal blive ved at have respekt for ham.*

At gøre *Nej til terror* til en overordnet parole ved siden af modstand mod krigen er med til at forplumre tingene.

Skal vi lave en anti-terrorkampagne med samme vægt som kamp mod krigen? Og hvad er kamp mod terrorismen? Er den vigtigste kamp mod terrorisme i virkeligheden ikke kampen mod krigen?

Vi bliver også påduttet en "anti-terror"-dagsorden, der har sit eget indhold og formål.

Lige nu diskuteres i alle lande terrorlovgivning. Alvordige stramminger af tilkæmpede demokratiske rettigheder sættes i værk for at "forhindre terror".

Det er tyven, der råber "Stop tyven!", for at vi skal glemme imperia-

lismen og dens synderregister. Vietnam, Chile, Nicaragua er blot tre navne, der står klart i den brede befolkning. Terror, der får den alvorlige terrorhandling i USA til at stå tilbage som det, den er: en konkret alvorlig forbrydelse med mange civile ofre.

Hvem skal sikre, at skiftende præsidenter stilles til regnskab for deres terrorforbrydelser, ikke mindst mod civilbefolkningen? Terror-tæppebombningerne af Hanoi, hr. Kissinger? Han fik Nobels fredspris! Terrorstøtten til contra'erne i Nicaragua og deres terror og minering af havnene. Terrorstøtten til Pinochets forfølgelse og drabene på de demokratiske kræfter i Chile. Eller støtten til oberstjuntaens diktatur i Grækenland.

Ej heller opfølgning på, at krigsforbryderen Ariel Sharon - slagteren fra Sabra og Shatila - og hans torturekspert i Danmark Carmi Gillon kræves stillet for retten

Det er selvfølgelig ikke sådanne problemstillinger, krigskoalitionens "kamp mod terrorismen" ønsker at tage op. Tværtimod er det sådanne problemstillinger, der skal skjules!

I stedet forlanger de, at vi skal forenes med imperialisterne i "kampen mod terrorismen": i modstanden mod arabiske terrorister, imod islamiske fundamentalister - og hvem ellers? USA har en lang liste af befrielsesorganisationer derudover, som de kalder 'terroristorganisationer', og af lande, de kalder 'terrorstater' eller 'slyngelstater'.

Intet fællesskab med imperialismen

Dette krav om forening i kampen mod terror er et påskud for at glemme, hvilke ufattelige lidelser imperialismen hver dag påfører mennesker i en verden, hvor uligheden eksploderer. I en verden, hvor desperate mennesker, der ikke kan se nogen udvej, kan finde på at bruge sådanne handlinger som kampmiddel. Hvis det da ikke er terrorhandlinger, imperialismen selv har opmuntret til!

Vi må under deres terrorkampagne ikke glemme imperialismens historiske brug af "rigsdagsbrande". Er der nogen grund til at tro, at monopolkapitalen er blevet pænere i vor tid? Sådanne overvejelser gør almindelige mennesker sig

også.

Erfaringen om, at det er økonomien, som er drivkraften, når imperialismen sætter sig i bevægelse og efter forgodtbefindende udpeger dæmoner, vi skal gå i krig mod uden eftertanke, dette er heller ikke et synspunkt, man behøver at være specielt 'venstreorienteret' for at forfægte.

Ethvert fredsiniciativ må tage afstand fra metoder, som retter sig mod uskyldige civile, men kan ikke fornægte folkenes legitime ret til kamp for selvstændighed og for social fremgang imod undertrykkelse og besættelse.

I realiteten har USA været garanten for Israels besættelse af Vestbredden og en hovedhindring for at gentagne FN-resoluitioner ikke er blevet fulgt op - og at palæstinenserne aldrig har fået deres stat.

Hvornår skal vi tænde et solidarisk lys for det palæstinensiske folks kamp mod undertrykkelsen - mod terroren?

Får USA's terrorkampagne lov til at udvikle sig, står den palæstinensiske befrielseskampes organisationer over for at blive tilintetgjort og smadret. Det skal tilmed gøres ulovligt at ytre verbal støtte eller indsamle økonomisk støtte til palæstinensiske befrielsesorganisationer, som det behager USA og Israel at betegne som terrorister.

Skal den danske fredsbevægelse udvikle sig - og det er der brug for - så er det vigtigt, at den frigør sig fra USA's terrorkampagnes åg og henter krigsanstifterne helt frem i lyset. Nemlig først og fremmest USA selv.

Den må samtidig afvise enhver form for dansk krigsdeltagelse, uanset om det sker direkte eller indirekte med erstatningstropper i Makedonien og udstationering af danske skibe i Middelhavet. Den må afvise ethvert angreb på de tilkæmpede demokratiske rettigheder som i terrorlovpakken, der nu er fremlagt. Og den må imødegå den voksende racisme og fremmedhad, både den officielle, som udtrykkes i Karen Jespersens ny stramning af udlændingeloven, og Dansk Folkepartis og mange andre reaktionære kræfters vilde antiarabiske og antimuslimske hetz.

Den dør, hvis den ikke kan se forskel på supermagtskrig og individuel terror - og hvis den accepterer et fælles sprog med USA - den største terroristmagt, verden kender.

Styrk FN?

Det er nærmest blevet et mantra i visse såkaldt progressive kredse, at 'FN skal styrkes'. Løsningen på USA's og dets allieredes forbryderiske krig i Afghanistan er at styrke FN! Løsningen på fattigdommens problemer? 'Styrk FN'. Overholdelse af international ret? 'Styrk FN'.

Man lader som om FN er et hovedinstrument for retfærd og social fremgang for verdens folk. Også ifølge organisationens egen propaganda. Den holder bare ikke i virkeligheden.

FNs charter og andre grundlæggende dokumenter er udmærkede. De blev til tiden med en stærk socialisme. USA's krig i Afghanistan strider mod dets bestemmelser. Men FNs sikkerhedsråd og FN som organisation og dets generalsekretær støtter USA's krig, og kaster tilmed et skær af legalitet over den. FN overtræder sine egne love - og ikke en kat kan gøre noget. Er det dette FN, der skal styrkes? For 50 år siden besluttede FN at dele Palæstina i en jødisk og en palæstinensisk stat. Israel eksisterer. Israel har krænket FNs beslutninger lige siden. FN har ikke sikret, at de blev gennemført.

FNs sikkerhedsråd er et instrument for aftaler mellem verdens store imperialistmagter. Overenskomster mellem dem bliver global lov via FN. Når USA kan bruge FN til sin politik, gør den det. Hvis ikke, går den sine egne veje. FN tørrer alligevel op bagefter. P.t. er FN allerede i gang med at sondere en regering, der skal afløse Taliban i Afghanistan - angiveligt i FN-regi!

FN afspejler styrkeforholdet mellem klasser på internationalt plan. FN bliver kun mere 'progressivt' i det øjeblik mere progressive - anti-imperialistiske eller socialistiske - styre kommer til som følge af revolutioner. Så simpelt er det. Mantraet 'Styrk FN!' er et indholdsløst surrogat for det nødvendige: at bekæmpe imperialismen. Et mantra som forsvarer den.

200.000 kr. til nyt trykudstyr

God start for den økonomiske indsamling

Den økonomiske indsamling til nyt trykudstyr er kommet godt fra start.

Den revolutionære presse gør en forskel – ikke mindst i en tid som denne. Og nu er tiden til at vi kan tage et nyt stort skridt fremad. Efter vi har fået det elektroniske dagblad Netavisen op at stå er turen kommet at få styrket udgivelserne af bøger, pjecer og foldere.

I Kommunistisk Politik nr. 21 omtalte vi indsamlingen og opfordrede læserne af Kommunistisk Politik til at yde et bidrag på det indlagte girokort. Det har en del af vores læsere reageret positivt på – der er kommet små og store beløb fra mange egne af landet – fra et par tusinde kr. til en 50er. Og nogle har sendt beløb i flere omgange. Et meget betydeligt beløb, der hjælper godt på vej mod de 200.000 kr., er lovet.

Vi vil fortsat opfordre til at støtte indsamlingen, enten gennem at indsende beløb, deltage i indsamlingsaktiviteter eller dem der har mulighed for at komme forbi en af vores bogbutikker og lægge et beløb i indsamlingsboksen. Vi vil efter valget vende tilbage med en omfattende status på indsamlingen.

Støttebeløb kan indsendes på

Giro 1- 663 – 4271

Foreningen Oktober Forlag

Willemoesgade 58 E

2100 København Ø

Stop USA's krig

Følgende erklæring blev vedtaget på hovedbestyrelsesmødet for Folkebevægelsen Mod Nazisme d. 3. november 2001.

I snart en måned har bomberne regnet ned over Afghanistan. Konsekvensen har været at over 1.000 afghanere er døde som følge af bombningerne. Atter tusinder står over for en truende vinter uden mad og uden tag over hovedet. En humanitær katastrofe er på nippet til at bryde ud.

Krigen vil skade, ikke blot befolkningen i Afghanistan, men stabiliteten i hele mellemøsten. USA's krig risikerer at spredes med uoverskuelige konsekvenser til følge.

Den danske valgkamp er i fuld gang. I dag er tonen over for "de fremmede" skærpet. Mest af alt minder retorikken om tredivers nazistiske retorik. FMN tager kraftigt afstand fra den fremmedfjendskhed og racisme, der er kendetegnende for valgkampen. Regeringen og den borgerlige opposition må og skal stoppe hetzen - jagten på syndebukke. FMN siger: Aldrig mere nazisme.

I Danmark er fredsbevægelser rundt omkring spiret frem. Folkebevægelsen mod Nazisme bakker op om fredsbevægelsens krav. Vi opfordrer alle til at gå aktivt ind i kampen for at få stoppet krigen.

Krig er ingen løsning på terror.

Nej til krig og terror

Nej til dansk krigsdeltagelse

Nej til racisme og fremmedhad

Bekæmp verdens fattigdom

Den Sociale Pensionsfond hører med i valgkampen

Derfor indkalder Den Koordinerende Gruppe (DKG)

til offentligt møde i

Nørrebrohallen

TIRSDAG DEN 13.

NOVEMBER KL. 11-14

SPÆR KONTOEN I DEN SOCIALE PENSIONS FOND

Alle politiske partier i Folketinget er indbudt for at tage stilling til den hidtil største økonomiske retssag i en dansk retssal, nemlig pensionsfondens formue, som er på 149.6 milliard kr. ved det seneste årsskifte.

DKG har opnået fri proces i december 2000 og advokat Søren Kjær Jens har på vegne af DKG sendt en stævning til statsministeren den 31. maj i år. Han sendte den straks videre til Kammeradvokaten og hans 78 fuldtidsansatte jurister.

Der er nu gået fem måneder, og tre gange har Kammeradvokaten bedt om udsættelse.

Men hvis besvarelsen af en stævning kræver tre udsættelser og ikke er besvaret efter fem måneder, kan det kun betyde én ting:

Det er en kompliceret sag, hvor udfaldet først kendes, når dommen falder. Derfor må næste juridiske skridt være, at kontoen spærres, nøjagtigt som det sker de mange tusinde gange, hvor den ene ægtefælle dør, eller et firma går fallit.

Indtil retten har afgjort sagen må der ikke fjernes penge fra Den Sociale Pensionsfonds formue på 149,6 milliard kr. Det standpunkt ønsker vi at få en holdning til fra partierne i Folketinget.

Vi siger:

HOLD FINGRENE FRA DEN SOCIALE PENSIONS FOND! IKKE NOGET MED AT LEMPE 10 MILLIARDER KR. FRA FONDEN OVER I FINANSLOV 2002

Undergang

At være lemming er lig kollektiv undergang, - og nu har statsminister Poul N. Ubert under kommando af sin principal, - Marianne Jelved, udskrevet folketingsvalg.

- Dette vil ikke sløre deres skændselsgerninger mod befolkningen.

At lade sig narre til stemmeafgivning på nogle af Christiansborg familiens kriminelle partier, - vil medføre umyndiggørelse, - og i sidste ende, - den endegyldige, - kollektive undergang.

Filosofiske strøtanker uge 45

Logik, sagde manden og gik. Outside- ren blandt filosoffer Peter Zinkernagel har efter mange års overvejelser barslet med en 18-siders bog 'Tilvante forestillings magt'. I Politiken den 28. oktober præsenteres essensen af filosofien: "Logik er nødvendige relationer mellem forskellige størrelser, og størrelser er det, der eksisterer på grund af sådanne relationer."

I kronikken den 4. november bruger nevøen Henrik Zinkernagel logikken til at bevise, at *personers rettigheder er en politisk værdi, der ikke kan fravælges*. Det er jo logisk nok. Det er bare ikke sådan, det opleves. I praksis fravælges stadig flere konkrete rettigheder. Forslaget til antiterrorlov er det nyeste og grelleste i rækken, mens flygtninge- 'debatten' kommer ind på en fin andenplads.

Sådan kan man formentlig også argumentere filosofisk for forskellige andre logiske sammenhænge.

Fredeligt samvær er en politisk værdi, der ikke kan fravælges. Det er da også logisk. Det er bare ikke sådan, det opleves. I praksis fravælges stadigt mere fredeligt samvær. Antiterror-alliancerne og krigen i Afghanistan er det nyeste og grelleste i rækken.

Demokrati er en politisk værdi, der ikke kan fravælges. Igen logik for perlehøns. Det er bare ikke sådan, det opleves. Når der udskrives samleband-svalg, hvor den demokratiske debat

ikke får en jordisk chance.

Hvad er det, der går galt her? Hvorfor bliver de logiske slutninger ulogiske? Der er i hvert fald en ting, der går helt galt. Det er brugen af begrebet 'politisk værdi'. HZ har heller ikke gjort sig den ulejlighed at forsøge at definere begrebet. Hvis han i stedet havde brugt begrebet samfundsmæssig, ville det hele måske have stået mere klart. Ved at bruge betegnelsen politisk identificerer han samfundet med staten og de valgte forsamlinger. Derved udelukkes den store del af personer i samfundet, hvis interesser ikke varetages af staten i den eksisterende samfundsstruktur.

Hvis vi i stedet siger: *Personers rettigheder er en samfundsmæssig værdi, der ikke kan fravælges*, så begynder det at hænge sammen med den virkelighed, jeg oplever. Når personers rettigheder bliver trådt under fode af staten og det politiske system, så vil de personer, hvis rettigheder krænkes, gøre modstand på en eller anden måde.

Tilsvarende: *Fredeligt samvær er en samfundsmæssig værdi, der ikke kan fravælges*. Hvis staterne går i krig, opstår der fredsbevægelser, nedlæg våbnene, skyd ikke på din bror og lignende. Det rapporteres, at de nordlige styrker i Afghanistan ikke skyder på Talibans lastbiler, 'for om natten bringer de forsyninger til os'.

Og: *Demokrati er en samfundsmæs-*

sig værdi, der ikke kan fravælges. Et samfund er en organisering af befolkningernes fælles produktion m.m. Demokrati er folkets styre. Hvordan kan man organisere noget fælles uden at inddrage folket? Det, der er min virkelighed, er jo netop, at demokratiet ikke fungerer, at folket **ikke** styrer produktionen, og at der **ikke** produceres til fællesskabets gavn.

Tilbage til Peter Zinkernagel. Jeg synes alene titlen 'Tilvante forestillings magt' burde få de fleste til at forsøge at overveje virkeligheden set i nye perspektiver, men det er vel ikke nødvendigt at smide logikken ud med badevandet. GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København

Willemoesgade 58 E

2100 København Ø

35 43 49 50

Åbningstid:

Hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Aktionsdag mod Nazisme fredag d. 9. november i Odense:

Eftermiddag: "Fakkeltog mod Nazisme" fra 16.30 - ca. 17.45 med start på Flakhaven.

Taler ved: Ahmed Bozo, Formand for Flygtninge og Indvanderrådet
Bente Nielsen, Beboergruppen Skansen, Nørresundby.
Ebbe Riis Klausen, formand for Folkebevægelsen mod Nazisme.
Minna Skafted Jensen, professor på Syddansk Universitet.
Taler fra FIDO Foreningen af Indvandrere og Danskere i Odense.

Aften: Antinazistisk cafe arrangement kl. 19.00 - 21.00 i International Hus, Klostervej 28.

Visesangeren Marianne Knorr synger Brecht-sange og Søren Tuxen spiller klaver. Filminstruktøren Ib Makwarth viser sin nyeste film "Anne Franks Rejse" over Anne Franks dagbog.

Arr: Aktionsdag mod Nazisme 2001 og FMN Fyn.

Arbejderklassens valg

Otte år med en socialdemokratisk ledet regering ved magten. Den altoverskygende presse hytter det etablerede Danmarks valggøgl ved at gøre det udskrevene Folketingsvalg til et spørgsmål om Rasmussen contra Rasmussen. På ét punkt er det billede slående. Grundlæggende set er der lige så stor forskel på deres politik, som der er på deres efternavne.

Hvad fik arbejderklassen ud af de otte år??

Det startede, hvor Schlüterregeringens årti-lange periode udløb. Den borgerlige regerings image led voldsomme skibbrud med overenskomstindgrebet i 1985 og diverse skandalesager, hvilket kapitalen kunne leve med. Schlüterregeringen knækkede først for alvor halssens, da den ikke formåede at overbevise det danske folk om et JA til EU i 1992 med Socialdemokratiet i opposition. Nyrups afgørende rolle, da han kom til magten, var – med en meget vigtig hånd fra SF og det nationale forræderi – at redde Danmarks fortsatte deltagelse i monopolernes EU. Derefter foretog den ene socialdemokratiske arbejdsminister efter den anden angreb på dagpengeretten i en grad, som Schlüter ikke ville have været i stand til: 7 års dagpengeret blev reduceret til 9 måneder. Nyrup løb fra sine efterlønsгарантиer. Med forøget skattetryk og lovdikteret overenskomstindgreb har de sidste otte års magthavere forarmet arbejderklassen - i en periode, hvor kapitalen har haft et historisk opsving. Aktionærerne har mærket opsvinget. Selv når man indregner tabene efter terroraktionerne i New York, er aktiernes værdi 3-doblet!

Hvem pokker kan se forskellen på Schlüter og Nyrup og deres politik?

Regningerne er raslet ned over arbejderklassen og vores rettigheder.

Valgsituationerne udtrykker et kolossalt show, hvor borgerskabet fordrejer, forvrider virkeligheden og får de centrale klassekampsspørgsmål til at forsvinde i en tåge af løfter, personslagsmål, løgne iklædt kanindragter ... Her er tale om et illusionsnummer, som enhver tryllekunstner misunder dem.

Faglig kommentar

Indgreb i vores overenskomster. Fuld tilslutning til EU's projekt som superstat. Skandalesager i begge lejre - fra tamilsag til ligkistemagasiner og Strubegardiner osv. Og borgerskabet er blevet federe.

Selvfølgelig er der forskelle. Nyrupregeringen fik med sit forræderi sluset Danmark videre i EU-projektet - men Schlüter ønskede og arbejdede for det samme. Nyrup har draget Danmark i krig. Schlüter ville have gjort det samme, og Anders Fogh Rasmussen vil det samme.

Forskellen er ens.

Leden ved krisepolitikkerne er større end nogensinde tidligere. De løber hurtigere fra deres løfter, end en hest kan rende. Derfor udsteder de garantier, som de så også løber fra. Men når det hellige "demokratiske" parlamentariske cirkus sættes i gang ved Folketingsvalg, manuduceres vi til urnerne og

foregøgles, at vi har stemmeret. Stemme procenten er ikke et udtryk for opbakning til krisepolitikkerne eller deres politik. Valgsituationerne udtrykker et kolossalt show, hvor borgerskabet fordrejer, forvrider virkeligheden og får de centrale klassekampsspørgsmål til at forsvinde i en tåge af løfter, personslagsmål, løgne iklædt kanindragter ...

Her er tale om et illusionsnummer, som enhver tryllekunstner misunder dem.

De to "fløje" er logisk set rimeligt identiske. Deres parlamentariske underlag er loyale. Eksempelvis har SF og Enhedslisten travlt med at understrege, at de vil gøre alt for at holde en borgerlig "fløj" fra taburetterne – til fordel for Socialdemokratiet. SF og Enhedslisten har gjort det til en dyd at fungere som regeringens sikkerhedsnet. I valgkampen profilerer de sig hver især ved at stille krav til en kommende socialdemokratisk regering, men de har aldrig magtet at stå last og brast med arbejderklassen, når det gjaldt livet for en socialdemokratisk regering. De har faktisk været det sikre underlag for den førte politik de sidste fire år.

Derfor: *Stem Nej til mere forarmelse til fordel for de rige. Stem Nej til overenskomstindgreb. Stem Nej til den råddenskab, der afdækkes i skandalerne. Stem nej til dansk inddragelse i krig og EU. Stem Nej til støtte, sikkerhedsnet eller underlag for en regering, der forfølger disse mål!*

Når der opstiller et parti til Folketingsvalget, der repræsenterer disse holdninger, så stem på det!

Det er ikke opstillet i dag! Så stem ikke mod dine holdninger!

Giv ikke en stemme til kræfter, der trodser vores interesser!